



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1264

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 decembrie 2020

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 751 din 20 octombrie 2020 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3)—(9), cu referire la sintagma „izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare”, și ale art. 19 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic	2–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
6.974/C. — Ordin al ministrului justiției pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008	14–32

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 751**

din 20 octombrie 2020

**privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3)—(9),
cu referire la sintagma „izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității
sanitare”, și ale art. 19 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul
sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3)—(9), cu referire la sintagma „izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare”, și ale art. 19 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic. Excepția a fost ridicată direct de Avocatul Poporului și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.267D/2020.

2. La apelul nominal se prezintă, pentru Avocatul Poporului, doamna Linda Zenovia Timofan, cu împuternicire depusă la dosar. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantei Avocatului Poporului, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9) din Legea nr. 136/2020 sunt contrare art. 147 alin. (4) din Constituție, raportat la prevederile art. 21 și art. 23 din același act normativ fundamental, precum și raportat la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 458 din 25 iunie 2020. Astfel, susține că soluția legislativă referitoare la izolarea, prin efectul legii, într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată unității sanitare, care nu reglementează și posibilitatea de a dispune, după caz, de către medici, direcția de sănătate publică sau judecători aplicarea unei forme mai puțin severe de izolare, așa cum este izolarea la domiciliu sau într-o altă locație aleasă, este o măsură extremă, de ultim resort. În raport cu prevederile Legii fundamentale și considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 458 din 25 iunie 2020, această soluție legislativă apare ca neconstituțională în măsura în care exclude ca primă opțiune izolarea la domiciliu sau într-o locație aleasă. Nu sunt respectate nici exigențele referitoare la dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare, întrucât judecătorul nu poate efectua testul de proporționalitate și să dispună, după caz, o măsură mai puțin restrictivă. Astfel, judecătorul are doar posibilitatea confirmării sau infirmării deciziei referitoare la măsura izolării sau a prelungirii izolării, în lipsa unei dispoziții legale exprese în acest sens. Totodată, consideră că legiuitorul trebuia să reglementeze procedura de așa manieră încât să ofere suficiente garanții pentru toate părțile

implicate în acest proces și să asigure caracterul previzibil și coerent al legii.

4. În ceea ce privește dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020, reprezentanta Avocatului Poporului arată că reglementează o nouă instituție juridică ce decurge din raporturile de muncă, respectiv detașarea care, în viziunea legiuitorului, tinde să aibă un caracter de transfer forțat, impus într-un mod arbitrar. Mai mult, reglementările nu prevăd modalități concrete de încetare a detașării și nici garanții exprese față de prelungirea acesteia prin acte succesive dispuse pe o perioadă de cel mult 30 de zile consecutiv. În plus, spre deosebire de prevederile Codului muncii, detașarea sau prelungirea prevăzută de reglementările criticate poate fi dispusă de către conducătorul unității, în calitate de angajator, dar și de către ministerul sănătății, șeful departamentului de urgențe sau altă persoană desemnată de acesta. Mai mult, detașarea vizează modificarea raportului de muncă, iar, potrivit art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, o astfel de reglementare se realizează exclusiv prin lege organică și nu prin acte administrative care au o forță juridică infralegală, ceea ce duce la incertitudine juridică. Prin urmare, apreciază că legislația în acest sens trebuie să fie predictibilă și să asigure echilibru între dreptul angajaților și interesul public vizat.

5. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Astfel, referindu-se la criticile aduse dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 136/2020, arată că aplicarea graduală a fost deja stabilită de către legiuitor, iar criteriul avut în vedere a fost acela dacă persoana își dă sau nu consimțământul. Dacă persoana își dă consimțământul, se prevede internarea în unitatea medicală, iar dacă nu, se trece la procedura internării forțate. În dreptul român mai sunt reglementate cazuri de internare forțată, așa cum este Legea nr. 487/2002 privind sănătatea mintală și protecția persoanelor cu tulburări psihice. Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea acestei legi în ceea ce privește internarea forțată prin Decizia nr. 520 din 7 iulie 2015 în care s-a arătat că internarea forțată este constituțională dacă toate celelalte încercări de internare voluntară au fost epuizate. Consideră că trebuie avut în vedere scopul pentru care se ia o astfel de măsură, anume acela că o persoană cu un potențial de risc ridicat de contagiozitate să nu intre în contact cu alte persoane, inclusiv cu persoanele cu care împarte domiciliul și ale căror drepturi trebuie respectate. Nicăieri în Decizia nr. 458 din 25 iunie 2020 nu se prevede că aplicarea graduală ar presupune ca posibilă măsură alternativă a internării forțate măsura internării la domiciliu, ci se arată că trebuie epuizate mai întâi toate posibilitățile de internare voluntară pentru a se putea trece la internarea nevoluntară. Mai mult, apreciază că a indica în mod concret criteriul în funcție de care ar trebui făcută aplicarea graduală ar presupune ca instanța de contencios constituțional să acționeze ca un legiuitor pozitiv, ceea ce nu este permis. Precizează că legea prevede două tipuri de

internare. În ceea ce privește internarea pentru maximum 48 de ore în vederea efectuării unor analize medicale, arată că asupra temeiniciei acestei măsuri se pronunță medicul și poate fi atacată în justiție. Faptul că internarea este dispusă de îndată, în absența confirmării de către judecător nu afectează dreptul la libertate individuală, deoarece măsura are caracter de stringență, fiind justificată și proporțională cu situația care a determinat-o. În plus, pentru internarea obligatorie provizorie este nevoie și de aprecierea unui medic. Deci, nu operează *ope legis*, așa cum susține Avocatul Poporului. În schimb, ca o garanție a faptului că persoana nu este supusă arbitrarului este reglementată o cauză de încetare de drept, respectiv expirarea termenului de 48 de ore.

6. În ceea ce privește cea de-a doua formă de internare obligatorie, dispusă după cele 48 de ore, arată că, pentru a se dispune această măsură este nevoie de întrunirea unor condiții cumulative prevăzute de lege. Prin urmare, consideră că nu sunt încălcate cele statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 458 din 25 iunie 2020.

7. Referitor la critica vizând încălcarea dreptului de acces liber la justiție și a dreptului la apărare, consideră că pretinsa limitare a judecătorului cu privire la soluțiile ce le poate pronunța nu are legătură cu garanțiile de procedură care trebuie oferite la o judecată fiecăreia dintre părțile litigante. Faptul că judecătorul poate valida sau infirma o măsură fără a dispune un alt tip de soluție nu ține de aspecte de procedură și nu intră sub protecția prevederilor art. 21 din Constituție. Mai mult, dacă instanța de contencios constituțional ar prevedea o asemenea competență pentru judecător, ar acționa ca un legiuitor pozitiv.

8. În ceea ce privește critica referitoare la faptul că dispozițiile de lege criticate nu prevăd persoanele care aduc la îndeplinire măsura internării obligatorii, învederează că sunt arătate autoritățile decidente, iar alte aspecte țin de modalitatea de executare a măsurii dispuse și nu atrag niciun viciu de neconstituționalitate.

9. Referitor la criticile de neconstituționalitate aduse art. 19 din Legea nr. 136/2020, învederează că măsura detașării privește personalul medical din sistemul public de sănătate. Or, potrivit dispozițiilor Legii nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 144/2008 privind exercitarea profesiei de asistent medical generalist, și profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, ministerul sănătății tutelează spitalele din sistemul public de sănătate. Sănătatea este un serviciu public coordonat de către ministerul sănătății. În aceste condiții, ministerul sănătății poate dispune cu privire la detașarea în cadrul acestui tip de unități medicale.

10. După închiderea dezbaterilor, la dosar a fost depus un document intitulat „*Amicus Curiae*” de către Nicoleta-Monica Petruț.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

11. Prin Adresa nr. 14.593 din 7 august 2020, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 4.721 din 7 august 2020, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. d) teza finală din Constituție, ale art. 15 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatului Poporului, precum și ale art. 32 din Legea nr. 47/1992, **Avocatul Poporului a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (3)—(9), cu referire la sintagma „izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare”, și ale art. 19 din Legea**

nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic.

12. În motivarea excepției de neconstituționalitate, Avocatul Poporului susține, în esență, că soluția legislativă referitoare la izolarea într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare din cuprinsul art. 8 alin. (3)—(9) din Legea nr. 136/2020 este constituțională, prin raportare la considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 458 din 25 iunie 2020, numai în măsura în care acest tip de izolare se impune ca măsură de ultim resort, după ce toate celelalte măsuri, de o severitate mai scăzută, au fost epuizate. În mod contrar, izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare, stabilită *ope legis*, are drept consecință nerespectarea de către legiuitor a deciziei Curții Constituționale, nesocotind atât considerentele cât și dispozitivul acestei decizii.

13. Avocatul Poporului învederează că, potrivit prevederilor Ordinului ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2, emis în aplicarea Legii nr. 136/2020, precum și celor ale anexei nr. 2 la ordin, plasarea în izolare în spațiul special desemnat din unitatea sanitară/locația alternativă unității sanitare se face prin efectul legii, fără a reglementa posibilitatea medicilor, direcției de sănătate publică și judecătorilor de a dispune aplicarea unei forme mai puțin severe de izolare (izolarea la domiciliu), aceasta din urmă fiind permisă doar asimptomaticilor [art. 4 alin. (1) lit. c) din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020]. Prin urmare, atât actul normativ de reglementare primară, cât și actul normativ secundar exclud posibilitatea dispunerii, ca măsură de prim resort, a izolării la domiciliu sau într-o locație aleasă, fiind obligatorie izolarea într-o unitate sanitară atât pentru 48 de ore, cât și ulterior, cât timp se prelungește măsura.

14. Dezvoltând critica de neconstituționalitate, Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 8 alin. (5) din Legea nr. 136/2020 operează o distincție în funcție de gradul de contagiozitate al bolii transmisibile, astfel: în prima teză se arată că dacă riscul contaminării altor persoane este redus se instituie izolarea la domiciliu sau la locația declarată; *per a contrario*, dacă riscul contaminării altor persoane este ridicat/crescut, izolarea la domiciliu sau locația declarată nu este posibilă, devenind incidente dispozițiile tezei a II-a și anume „*în situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acesteia, izolarea la domiciliu sau la locația declarată nu poate fi dispusă*”. Or, în considerentele Deciziei nr. 458 din 25 iunie 2020, Curtea Constituțională, invocând jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a stabilit că dispozițiile referitoare la măsura internării obligatorii reprezintă ultima opțiune la care autoritățile pot recurge pentru a realiza obiectivul de prevenire a răspândirii unei boli transmisibile, aspect ce implică reglementarea și a altor măsuri de o severitate mai scăzută, care să fie aplicate, dacă sunt eficiente. Nici Curtea Constituțională, nici Curtea Europeană a Drepturilor Omului nu au realizat o distincție prin raportare la gradul de contagiozitate al bolii, ci prin raportare la gradul de severitate al măsurii dispuse în considerarea oricărei boli contagioase. Cu toate acestea, în cazul art. 8 alin. (5) din Legea nr. 136/2020 legiuitorul impune, prin efectul legii, internarea obligatorie în funcție de gradul de contagiozitate (pentru situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea într-o unitate sanitară), nefiind posibilă stabilirea unei măsuri mai puțin restrictive și anume izolarea la domiciliu sau la locația declarată.

15. Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9) din Legea nr. 136/2020 nu răspund nici exigențelor

de principiu reținute în considerentele Deciziei nr. 458 din 25 iunie 2020 a Curții Constituționale referitoare la accesul liber la justiție, care subliniază că un drept de acces la justiție efectiv „nu se caracterizează doar prin posibilitatea instanței de judecată de a examina ansamblul mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate și de a pronunța o soluție, ci și prin faptul că soluția pronunțată determină înlăturarea încălcării denunțate și a consecințelor sale pentru titularul dreptului încălcat”. Or, având în vedere că, printr-o dispoziție expresă a legii măsura izolării la domiciliu sau la locația declarată nu se poate dispune pentru bolile cu risc crescut de transmitere, este pusă sub semnul întrebării efectivitatea accesului liber la justiție, întrucât judecătorul se află în imposibilitatea de a efectua testul de proporționalitate și de a dispune o măsură mai puțin restrictivă. În accepțiunea legii, în cazul bolilor înalt contagioase, judecătorul se limitează la a soluționa acțiunea în anulare a deciziei de confirmare sau infirmare privind măsura izolării și de prelungire a izolării în unități sanitare dispusă de direcția de sănătate publică.

16. În susținerea acestei critici de neconstituționalitate, Avocatul Poporului arată că, potrivit art. 6 din Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020, *„Deciziile de confirmare sau infirmare privind măsurile de izolare, prelungire a izolării sau carantinare reprezintă acte administrative cu caracter individual ce pot fi contestate de persoanele care se consideră vătămate la instanța competentă în condițiile Legii nr. 136/2020.”* Prin urmare, în cazul bolilor înalt contagioase direcția de sănătate publică emite două categorii de decizii: a) decizia de confirmare a măsurii izolării în unitatea sanitară sau locația alternativă atașată unității sanitare, recomandată de medic; b) decizia de infirmare a măsurii izolării în unitatea sanitară sau locația alternativă atașată unității sanitare, recomandată de medic. Raportat la categoriile de decizii ale direcției de sănătate publică pe care legea le reglementează expres, instanța competentă, sesizată cu acțiunea în anulare, poate dispune următoarele soluții: a) anularea deciziei de confirmare a măsurii izolării într-o unitate sanitară, cu consecința încetării măsurii izolării în unitatea sanitară sau locația alternativă atașată unității sanitare și punerea în libertate a persoanei purtătoare de agent înalt patogen; b) anularea deciziei de infirmare a măsurii izolării într-o unitate sanitară, cu consecința izolării persoanei purtătoare de agent înalt patogen în unitatea sanitară sau locația alternativă atașată unității sanitare. În lipsa unei prevederi legale expres, judecătorul nu se poate substitui legiuitorului astfel încât să înlocuiască o dispoziție legală care prevede interdicția expresă a dispunerii unei măsuri mai puțin restrictive în cazul bolilor înalt contagioase. Prin urmare, legiferând obligativitatea izolării obligatorii ca măsură de prim resort, fără reglementarea posibilității înlocuirii acesteia cu o măsură cu un grad de severitate mai scăzut, statul eșuează atât în obligația sa de a apăra sănătatea publică (prin punerea în libertate a unei persoane contagioase, fără aplicarea unor restricții domiciliare, în situația infirmării măsurii izolării în unitatea sanitară), cât și în obligația constituțională de a reglementa măsura izolării obligatorii ca măsură de ultim resort.

17. Un alt viciu de neconstituționalitate invocat de Avocatul Poporului este acela referitor la lipsa unor prevederi privind organele competente cu aducerea la îndeplinire a măsurii izolării într-o unitate sanitară în cazul în care persoana contagioasă se opune măsurii. Consideră că, ținând seama de natura restrictivă de libertate a măsurii izolării în unitatea sanitară sau locația atașată, legiuitorul ar fi trebuit să reglementeze proceduri și garanții pentru toate părțile implicate, menite să imprime un caracter previzibil legii. Aceste susțineri se întemeiază pe considerentele ce privesc necesitatea respectării deciziilor Curții Constituționale și, implicit, a drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, prin asigurarea unui cadru

legislativ coerent, previzibil, care să permită restrângerea proporțională și justificată a drepturilor și libertăților fundamentale în situații excepționale determinate de răspândirea largă a bolilor contagioase.

18. În ceea ce privește dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020, Avocatul Poporului arată că acestea reglementează o nouă instituție juridică ce decurge din raporturile de muncă, denumită detașare, dar având caracteristicile unui transfer forțat. Consideră că aceste dispoziții de lege sunt neconstituționale, contravenind art. 1 alin. (5) și art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție, în primul rând pentru că lasă loc arbitrarului în raporturile de muncă ale personalului medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public și, în al doilea rând, pentru că nu prevăd modalități concrete de încetare a detașării dispuse și nici nu prevăd garanții exprese față de prelungirea *sine die* a acestei detașări, prin acte succesive dispuse pe 30 maxim de zile.

19. În susținerea acestor critici de neconstituționalitate, Avocatul Poporului arată că, deși legiuitorul operează cu noțiunea de detașare, instituția juridică nou creată nu are caracteristicile proprii ale detașării, așa cum este ea reglementată de Codul muncii, de esența căreia este voința angajatorului. Astfel, potrivit art. 45 din Codul muncii, *„Detașarea este actul prin care se dispune schimbarea temporară a locului de muncă, din dispoziția angajatorului, la un alt angajator, în scopul executării unor lucrări în interesul acestuia.”* Or, analizând prevederile art. 19 din Legea nr. 136/2020 observă că măsura „detașării” poate fi dispusă nu doar prin ordin al conducătorului instituției angajatoare, ci și prin ordin al ministrului sănătății, al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau al persoanei desemnate de acesta. În aceste condiții, apare ca evident că legiuitorul operează cu o nouă instituție juridică, reglementată distinct de instituția detașării, având un regim juridic diferit, aspect ce presupune necesitatea unei reglementări detaliate, adecvate, cu garanții împotriva arbitrarului pentru angajații supuși acestei măsuri, cu atât mai mult cu cât această măsură se poate dispune oricând, în situații de risc epidemiologic și biologic.

20. Deși apreciază că este necesară reglementarea unor instrumente juridice care să permită autorităților implicate în prevenirea și combaterea bolilor contagioase să ia măsurile necesare realizării acestui scop, Avocatul Poporului consideră însă că legislația trebuie să fie predictibilă și să asigure un echilibru între drepturile angajaților și interesul public vizat.

21. Analizând textul criticat prin raportare la jurisprudența Curții Constituționale în materia raporturilor de muncă ale unor categorii de personal, Avocatul Poporului apreciază că sunt pe deplin aplicabile considerentele Deciziei nr. 588 din 21 septembrie 2017 prin care Curtea Constituțională a decis că soluția legislativă care nu precizează condițiile încetării detașării judecătorilor sau procurorilor este neconstituțională.

22. De asemenea, amintește că, referitor la posibilitatea de a reglementa prin acte cu caracter inferior legii aspecte esențiale ce țin de statutul unor categorii de personal, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, de exemplu, în ceea ce privește statutul polițistului. Astfel, Curtea a reținut că, având în vedere că polițistul este funcționar public civil, cu statut special și că acesta este investit cu exercițiul autorității publice, statutul său juridic cunoaște elemente derogatorii de la dispozițiile generale care reglementează raporturile de muncă, respectiv Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, raportul său de serviciu ia naștere, se execută și încetează în condiții speciale. De aceea, aspectele esențiale ce vizează raporturile de serviciu se referă în mod intrinsec la statutul polițistului, statut care este reglementat prin lege organică

23. Statutul juridic al unei categorii de personal este reprezentat de dispozițiile de lege referitoare la încheierea, executarea, modificarea, suspendarea și încetarea raportului juridic de muncă în care se află respectiva categorie. Prin urmare, această detașare vizează modificarea raportului de muncă și reprezintă un element esențial al statutului juridic al acestei categorii de personal. Raporturile personalului medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public sunt raporturi de muncă a căror reglementare, potrivit art. 73 alin. (3) lit. p) din Legea fundamentală, trebuie realizată prin lege organică, iar nu prin acte administrative. Or, prevederile referitoare la „detașarea” personalului medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public sunt lacunare, legea limitându-se la a reglementa expres doar posibilitatea autorităților competente de a dispune „detașarea”/transferul, fără a stabili condițiile concrete și procedura. Astfel, rămâne la latitudinea unor autorități administrative stabilirea, prin acte cu forță juridică infralegală, a condițiilor concrete de modificare a elementelor esențiale ale contractului individual de muncă. Aceste norme sunt contrare și exigențelor de stabilitate, previzibilitate și claritate, iar prin faptul că permit emiterea unor acte administrative cu caracter normativ, de rang infralegal, determină o stare de incertitudine juridică.

24. De asemenea, lipsa unui text expres care să prevadă condițiile încetării detașării anterior duratei pentru care s-a dispus, conduce la imprevizibilitatea textului de lege criticat și, astfel, la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece, de la caz la caz, în mod arbitrar, se poate decide, prin acte administrative, cu privire la raporturile de muncă ale categoriilor profesionale prevăzute în ipoteza normei.

25. Întrucât legiuitorul instituie o nouă construcție juridică în ceea ce privește raporturile de muncă, aceasta ar trebui să fie previzibilă și să prevadă garanții împotriva arbitrariului unei decizii administrative dispuse de ministrul sănătății, șeful Departamentului pentru Situații de Urgență sau persoana desemnată de acesta sau, după caz, de conducătorul instituției angajatoare.

26. Prevederile art. 19 din Legea nr. 136/2020 au un grad sporit de impredictibilitate având în vedere că, în lipsa unor prevederi care să limiteze numărul detașărilor aceleiași persoane pe parcursul stării de alertă, detașarea poate fi prelungită, în fapt, *sine die*.

27. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) și art. 33 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

28. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului nu este întemeiată. Astfel, începe prin a arăta că analizarea reglementării secundare, respectiv Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2, emis în aplicarea Legii nr. 136/2020, precum și anexa nr. 2 la ordin excedează competenței Curții Constituționale de a se pronunța asupra conținutului acestui act normativ. Arată că ordinul ministrului sănătății nu poate forma obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea Constituțională în temeiul art. 146 din Legea fundamentală, acesta putând fi supus controlului de legalitate exercitat de instanțele judecătorești.

29. De asemenea, în ceea ce privește susținerea Avocatului Poporului conform căreia lipsa unor prevederi privind organele competente cu aducerea la îndeplinire a măsurii izolării într-o unitate sanitară în cazul în care persoana contagioasă se opune măsurii constituie un viciu de neconstituționalitate, Guvernul apreciază că omisiunile legislative nu formează obiectul controlului de constituționalitate exercitat de Curtea

Constituțională. În caz contrar, Curtea s-ar transforma într-un legiuitor pozitiv așa cum s-a reținut și prin Decizia nr. 421 din 26 martie 2009. Pe de altă parte, consideră că susținerea Avocatului Poporului nu se încadrează în ipoteza omisiunii legislative cu relevanță constituțională care să genereze *eo ipso* neconstituționalitatea reglementării, întrucât Avocatul Poporului invocă lipsa unor prevederi privind organele competente cu aducerea la îndeplinire a măsurii izolării într-o unitate sanitară în cazul în care persoana contagioasă se opune măsurii, respectiv obligația legiuitorului de a reglementa proceduri și garanții pentru toate părțile implicate.

30. Referitor la critica de neconstituționalitate potrivit căreia dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9) din Legea nr. 136/2020 sunt contrare celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 458 din 25 iunie 2020, Guvernul consideră că, potrivit acestor dispoziții legale, măsura izolării este dispusă în mod gradual pentru scopuri și perioade diferite și în funcție de riscul de transmitere a bolii infectocontagioase. Prin urmare, legiuitorul a avut în vedere mai întâi izolarea preventivă a persoanei în vederea efectuării investigațiilor necesare pentru a confirma sau infirma infectarea cu o boală contagioasă, pentru o durată de maximum 48 de ore, izolare care se face fie cu acordul persoanei examinate, fie în lipsa acestuia de către un organ administrativ prin decizie individuală și cu posibilitatea contestării în instanță a măsurii dispuse, în acest caz izolarea este dispusă pentru toate cazurile într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare, pentru realizarea scopului izolării respectiv efectuarea investigațiilor necesare și pentru a limita riscul transmiterii bolii în cazul în care se confirmă existența acesteia. Lista bolilor pentru care este necesară izolarea este stabilită prin hotărâre a Guvernului, deci izolarea se dispune doar pentru anumite tipuri de boli cu risc de transmitere comunitară, nefiind de acceptat ca persoana care prezintă un risc de a avea o astfel de boală să rămână în comunitate până nu se confirmă existența sau inexistența bolii. Izolarea se dispune atât în cazul simptomaticeilor, cât și în cazul asimptomaticeilor.

31. Abia în momentul în care se confirmă existența bolii se dispune izolarea până la vindecarea persoanei, însă în acest caz, în funcție de riscul de transmitere a bolii sunt dispuse două modalități de aducere la îndeplinire a măsurii izolării în baza informațiilor științifice existente. În această situație, pentru a asigura un echilibru între interesele implicate — atât interesul public, respectiv protecția sănătății publice, cât și interesul privat, respectiv dreptul persoanei de a beneficia de asistență medicală de specialitate în vederea vindecării, legiuitorul a prevăzut dispunerea izolării în două modalități alternative: izolarea la domiciliu sau la o locație declarată sau izolarea într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare.

32. Prin urmare, izolarea este dispusă în ambele cazuri (izolarea preventivă și izolarea în vederea vindecării) în funcție de criterii obiective (riscul de transmitere a bolii stabilit în baza unor informații științifice) pe perioade determinate sau determinabile de timp, pentru scopuri precis și clar determinate și cu asigurarea unui just echilibru între interesele publice și private implicate.

33. Cu privire la izolarea pentru vindecare într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare, aceasta este văzută de legiuitor ca reprezentând ultima măsură având în vedere informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate care impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acesteia. În acest caz este de neacceptat într-o societate democratică să permiți lăsarea persoanei respective în izolare la domiciliu sau la o locație declarată luând în considerare riscurile de transmitere comunitară a bolii cu afectarea sănătății publice, pe

de o parte, iar, pe de altă parte, riscul ca persoana respectivă să nu beneficieze de asistență medicală de specialitate în cazul în care sănătatea sau viața i-ar putea fi puse în pericol.

34. Guvernul consideră că Avocatul Poporului nu critică gradualitatea măsurilor dispuse, ci modalitățile prin care o anumită măsură, respectiv izolarea, este dispusă de către legiuitorul român. Or, nici judecătorul constituțional și nici cel european nu au avut în vedere gradualitatea modalităților prin care o măsură privativă de libertate în vederea protejării sănătății publice se realizează, ci doar gradualitatea măsurilor privative. Or, această gradualitate a măsurilor preventive este realizată de legiuitorul român prin reglementarea izolării preventive, a izolării în vederea vindecării, a carantinei persoanelor și a carantinei zonale, care se dispun la îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege.

35. Astfel, Guvernul apreciază că, la analiza testului de proporționalitate, măsura izolării îndeplinește condițiile prevăzute de art. 53 din Legea fundamentală: măsura este dispusă prin lege (Legea nr. 136/2020), măsura este necesară într-o societate democratică, fiind dispusă de către autoritatea legiuitoare pentru o perioadă certă (determinată și respective determinabilă) și temporară, numai cu caracter de excepție atunci când există risc de contagiozitate comunitară a unei boli. De asemenea, măsura restrângerii libertății individuale este instituită pentru apărarea sănătății publice, fiind de neacceptat lăsarea unei persoane contagioase să răspândească o boală periculoasă în comunitate. Măsura este aplicată în mod nediscriminatoriu tuturor persoanelor simptomatice și asimptomatice fără ca legiuitorul să instituie excepții. De asemenea, legiuitorul realizează un just echilibru între protecția sănătății publice și libertatea individuală, respectiv protejarea sănătății persoanei bolnave prin acordarea asistenței medicale de specialitate.

36. Referitor la critica de neconstituționalitate adusă dispozițiilor art. 19 din Legea nr. 136/2020 în raport cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție, Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului, arată că pentru relevanța constituțională a principiului legalității, esențial este ca prin folosirea unei tehnici legislative inadecvate, care să nu întrunească cerințele clarității, preciziei, previzibilității și ale accesibilității normei juridice, legiuitorul să fi adus atingere în final unor drepturi, libertăți sau principii de rang constituțional. Or, apreciază că dispozițiile legale criticate sunt clare și previzibile, motiv pentru care susținerile Avocatului Poporului sunt neîntemeiate.

37. În ceea ce privește susținerea Avocatului Poporului că prin art. 19 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 se instituie o instituție juridică nouă, respectiv un transfer forțat și nu o detașare în sensul Codului muncii, Guvernul precizează că instituția juridică a detașării este prevăzută de art. 45 și art. 46 din Codul muncii și presupune schimbarea temporară din dispoziția angajatorului a locului muncii, și uneori chiar a felului muncii, dar numai cu consimțământul salariatului, pe o perioadă determinată de timp, salariatul având și posibilitatea de a refuza în mod excepțional și pentru motive personale temeinice detașarea astfel dispusă. Dispozițiile art. 19 alin. (1) din Legea nr. 136/2020 privind detașarea în sistemul medical presupun tot posibilitatea schimbării locului muncii, care este de esența detașării, fie din dispoziția angajatorului, ca în dreptul comun, fie la solicitarea altor titulari expres menționați de lege, tot pentru o perioadă determinată de timp de maxim 30 de zile, cu acordul angajatului sau în condițiile legii.

38. Prin urmare, din analiza comparativă a celor două reglementări, rezultă că acestea sunt similare, elementul esențial al detașării fiind reținut de ambele reglementări, respectiv schimbarea locului muncii. În dreptul comun schimbarea locului muncii are la loc la dispoziția angajatorului

fără acordul salariatului, reglementarea din Legea nr. 136/2020 fiind mai favorabilă salariatului având în vedere că schimbarea locului muncii se face cu consimțământul acestuia, iar în lipsa acestui consimțământ cu respectarea condițiilor obiective prevăzute de lege (deficit de personal, în lipsa identificării altor soluții — atunci când completarea schemei de personal nu poate fi realizată cu personal medical care își exprimă acordul pentru detașare, cu voluntari sau cu personal medical militar, la solicitarea anumitor titulari). În consecință, nu se susțin criticile autorului sesizării privind reglementarea unei instituții juridice noi, respectiv transfer forțat, ci este vorba de ipoteza unei detașări dispuse în condiții similare, dar nu identice față de dreptul comun, esența detașării fiind schimbarea locului muncii.

39. Detașarea nu poate fi dispusă oricând, așa cum susține autorul sesizării, ci doar pe durata instituirii măsurii în domeniul sănătății publice, în situații de risc epidemiologic și biologic pe o durată de cel mult 30 de zile. Astfel, legiuitorul stabilește că detașarea poate fi făcută pentru perioade maxime de 30 de zile în interiorul duratei instituirii unei măsuri în domeniul sănătății publice, cum ar fi starea de alertă, și doar dacă există situații de risc epidemiologic și biologic, cele două tipuri de riscuri fiind la rândul lor definite de legiuitor.

40. Referitor la aplicabilitatea în speță a Deciziei nr. 588 din 21 septembrie 2017 cu privire la detașarea magistraților, Guvernul apreciază că aceasta nu este aplicabilă în cazul personalului medical, al cărui statut nu este reglementat la nivel constituțional. De asemenea, precizează că raporturile juridice privind detașarea sunt reglementate prin Legea nr. 136/2020, care a fost adoptată ca lege organică, fiind respectate prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Legea fundamentală. Legiuitorul nu deleagă în mod expres unei autorități administrative dreptul de a adopta acte de reglementare secundară în domeniul detașării personalului din domeniul sănătății. În temeiul legii este emis doar actul administrativ individual (ordin) prin care se dispune detașarea, dar acest act nu reglementează condițiile detașării. Ordinul poate fi atacat la instanța judecătorească, fiind asigurat accesul liber la justiție al persoanei nemulțumite. Legiuitorul primar stabilește foarte clar condițiile în care poate avea loc detașarea la art. 19 alin. (1)—(3) din Legea nr. 136/2020, în acord cu dispozițiile constituționale ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi, contrar celor susținute de autorul sesizării: măsura detașării este instituită prin lege; în cazul unei situații obiective, respectiv existența unui deficit de personal pentru apărarea sănătății publice; măsura se dispune pe durata instituirii măsurii în domeniul sănătății publice, în situații de risc epidemiologic și biologic, având caracter excepțional și temporar; existența acordului personalului sau în lipsa acestuia, dovedirea imposibilității completării schemei de personal prin alte modalități și a existenței motivării direcției de sănătate publică, a inspectoratului județean pentru situații de urgență sau al municipiului București ori a Centrului național de coordonare și conducere a intervenției care arată caracterul proporțional al măsurii; durata maximă de 30 de zile care arată caracterul proporțional al măsurii; prin ordin ce poate fi atacat în contencios administrativ, ceea ce reprezintă caracterul democratic al măsurii; măsura se aplică în mod nediscriminatoriu, nefiind prevăzute excepții; plata indemnizației de detașare în plus față de salariul de încadrare, diurna zilnică de 2% din salariul de încadrare, cazarea și transportul în localitatea unde se dispune detașarea, ceea ce arată caracterul proporțional al măsurii; prin instituirea măsurii nu se afectează substanța dreptului la muncă.

41. Având în vedere că durata maximă a detașării este de 30 de zile, Guvernul apreciază că nu se justifică stabilirea unei proceduri pentru încetarea acesteia înainte de termen. Oricum, în măsura în care persoana detașată este nemulțumită de măsura dispusă, are la dispoziție calea instanței judecătorești

căreia i se poate adresa pentru contestarea măsurii. Contestarea în instanță a măsurii detașării constituie o garanție împotriva arbitrarului, contrar celor afirmate de autorul sesizării.

42. Guvernul consideră că susținerea conform căreia detașarea ar putea fi prelungită *sine die* nu poate fi primită, având în vedere că starea de alertă nu poate fi instituită cu caracter permanent, ci doar pentru o perioadă determinată de câte 30 de zile, stabilită conform legislației privind starea de alertă. Pentru instituirea stării de alertă prevăzută de Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 este necesar a fi îndeplinite mai multe condiții obiective ce determină emiterea unei hotărâri a Guvernului în acest sens. Astfel, nu se poate susține afirmația că măsura este instituită cu caracter permanent.

43. Pe de altă parte, în ceea ce privește susținerea conform căreia legiuitorul nu a reglementat condițiile detașării și nici numărul detașărilor, Guvernul apreciază că sunt criticate omisiuni legislative, Curtea Constituțională neavând competența de a se pronunța asupra acestora.

44. **Președinții celor două camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantei Avocatului Poporului, concluziile procurorului, documentele depuse la dosar, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

45. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

46. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit actului de sesizare, dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9), cu referire la sintagma „*izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare*”, și ale art. 19 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 634 din 18 iulie 2020. Curtea constată că, între data la care a fost sesizată și data pronunțării, Legea nr. 136/2020 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 884 din 28 septembrie 2020. Dispozițiile de lege criticate au păstrat însă același conținut și aceeași numerotare. De asemenea, Curtea observă că, deși Avocatul Poporului se referă la sintagma „*izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare*” din cuprinsul art. 8 alin. (3)—(9) din Legea nr. 136/2020, din critica de neconstituționalitate formulată reiese că, în realitate, are în vedere ansamblul dispozițiilor de lege cuprinse în art. 8 prin care se reglementează izolarea obligatorie într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată unității sanitare și nu doar sintagma arătată, în mod izolat.

47. Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 8 alin. (3)—(9): „(3) *Izolarea persoanelor prevăzute la alin. (1) se instituie cu acordul persoanelor supuse examinării, iar în lipsa acestuia, în condițiile alin. (6), atunci când medicul constată riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară, într-o unitate sanitară sau, după caz, într-o locație alternativă atașată unității sanitare, stabilită conform alin. (2), în scopul efectuării examinărilor clinice, paraclinice și a evaluărilor biologice, până la primirea rezultatelor acestora, dar nu mai mult de 48 de ore.*

(4) *Cel mai târziu la expirarea termenului de 48 de ore, pe baza examinărilor clinice și paraclinice și dacă se menține riscul*

transmiterii bolii infectocontagioase cu risc de transmitere comunitară, medicul recomandă prelungirea măsurii izolării într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare ori, după caz, la domiciliul persoanei sau la locația declarată de aceasta.

(5) *Izolarea la domiciliu sau la locația declarată se instituie dacă riscul contaminării altor persoane sau al răspândirii bolii infectocontagioase este redus. Izolarea la domiciliu sau la locația declarată nu poate fi dispusă în situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acestora.*

(6) *În situația în care persoanele prevăzute la alin. (1) refuză măsura izolării instituite conform alin. (3), medicul informează de îndată, după consemnarea refuzului persoanei, direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care, în termen de cel mult două ore, va emite decizia prin care confirmă sau infirmă măsura izolării recomandată de medic, în unitatea sanitară sau într-o locație alternativă atașată acesteia. Decizia are caracter individual și se comunică de îndată persoanei în cauză. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea hotărârii primei instanțe de anulare a actului administrativ contestat, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.*

(7) *În situația în care persoanele prevăzute la alin. (1) refuză măsura izolării prelungită și recomandată conform alin. (4) sau dacă persoanele încalcă măsura izolării instituită la domiciliu sau la locația declarată pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control informează de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care poate confirma sau infirma măsura izolării într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia se va emite în cel mult două ore de la informarea făcută de medic sau, după caz, de organele de control și se comunică de îndată persoanei în cauză. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura prelungirii izolării în unitatea sanitară sau la o locație alternativă sau, după caz, până la comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică.*

(8) *Măsura izolării instituită potrivit alin. (4) încetează la data confirmării persoanei ca fiind vindecată pe baza examinărilor clinice și paraclinice sau a recomandării medicului care constată că riscul de transmitere a bolii nu mai există.*

(9) *Dacă persoana menționată la alin. (1) este un minor, măsura izolării se instituie pentru acesta conform alin. (3) și (4), după caz, la domiciliul aparținătorului ori la locația declarată de acesta. Izolarea minorului într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia se instituie potrivit reglementărilor în vigoare. Aparținătorul minorului este supus măsurii carantinării în temeiul prezentei legi, dacă măsura izolării nu i se aplică.”;*

— Art. 19: „(1) *În situația existenței unui deficit de personal medical constatat de către direcția de sănătate publică sau de inspectoratul județean pentru situații de urgență sau al municipiului București, pe durata instituirii măsurii în domeniul sănătății publice, în situații de risc epidemiologic și biologic, personalul medical, paramedical și auxiliar specializat din*

sistemul public poate fi detașat cu acordul persoanei detașate, iar în lipsa acestuia, în condițiile prezentei legi, pe o durată de cel mult 30 de zile, prin ordin al ministrului sănătății, al șefului Departamentului pentru Situații de Urgență sau al persoanei desemnate de acesta sau, după caz, al conducătorului instituției angajatoare.

(2) Măsura prevăzută la alin. (1) se dispune în cazul existenței unui deficit de personal, atunci când completarea schemei de personal nu poate fi realizată cu personal medical care își exprimă acordul pentru detașare, cu voluntari sau cu personal medical militar, și la solicitarea motivată a direcției de sănătate publică județene sau a municipiului București, a inspectoratului județean pentru situații de urgență sau al municipiului București ori a Centrului național de coordonare și conducere a intervenției.

(3) Pe durata detașării dispuse conform alin. (1) se asigură persoanei detașate, suplimentar față de salariul plătit de unitatea angajatoare, plata indemnizației de detașare în cuantum de 50% din salariul de încadrare, diurna zilnică de 2% din salariul de încadrare, cazarea și transportul în localitatea unde se dispune detașarea.

(4) Drepturile plătite persoanei detașate se suportă din bugetul Ministerului Sănătății, transportul se asigură de către Inspectoratul pentru Situații de Urgență, iar cazarea de către instituția care beneficiază de serviciile persoanei detașate sau, după caz, de către unitatea administrativ-teritorială.

(5) Ordinul de detașare emis conform alin. (1) poate fi atacat în termenul legal la instanța de contencios administrativ competentă.

(6) Ministerul Sănătății împreună cu Departamentul pentru Situații de Urgență din cadrul Ministerului Afacerilor Interne vor operaționaliza un registru național al voluntarilor din rândul personalului medical pentru situații de urgență.”

48. Avocatul Poporului susține că textele de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 147 alin. (4) referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale, cu consecința afectării art. 21 și art. 23 privind accesul la justiție și libertatea individuală. De asemenea, consideră că sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor și ale art. 73 alin. (3) lit. p) potrivit căruia regimul general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială se stabilește prin lege organică.

49. Examinând excepția de neconstituționalitate formulată cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9) din Legea nr. 136/2020, Curtea reține că acestea reglementează condițiile în care se poate dispune izolarea persoanelor în situații de risc epidemiologic și biologic. Dispozițiile art. 3 lit. c) din aceeași lege definesc izolarea ca fiind cea „măsură care constă în separarea fizică a persoanelor afectate de o boală infectocontagioasă sau a persoanelor purtătoare ale agentului înalt patogen chiar dacă acestea nu prezintă semne și simptome sugestive, la domiciliu, la locația declarată de persoana izolată, într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare. În vederea monitorizării stării de sănătate și aplicării unui tratament, după caz, măsură instituită în scopul vindecării și reducerii gradului de contagiozitate pe baza consimțământului persoanelor sau, în lipsa acestuia, prin decizia individuală motivată a direcției de sănătate publică, care va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege”.

50. Din examinarea acestei definiții, precum și a dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Legea nr. 136/2020, Curtea reține că măsura izolării poate fi dispusă în privința persoanelor bolnave cu semne și simptome sugestive specifice definiției de caz, dar și a persoanelor purtătoare ale agentului înalt patogen, chiar dacă acestea nu prezintă semne și simptome sugestive [art. 3 lit. c) și art. 8 alin. (1) din Legea nr. 136/2020].

51. Curtea constată că separarea fizică a persoanelor se poate efectua la domiciliul persoanei, ori la locația declarată de aceasta, într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare [art. 3 lit. c) și art. 8 alin. (3), (4) și (5) din Legea nr. 136/2020].

52. Lista bolilor infectocontagioase pentru care se instituie izolarea persoanelor la domiciliul acestora, la locația declarată de acestea sau, după caz, în unități sanitare sau în locații alternative atașate acestora se stabilește prin hotărâre a Guvernului [art. 8 alin. (3) din Legea nr. 136/2020].

53. Dispozițiile Legii nr. 136/2020 stabilesc, prin conținutul mai multor articole, standardele pe care autoritățile și persoanele implicate în procesul decizional privind dispunerea și aplicarea măsurii izolării trebuie să le respecte astfel încât să se creeze un echilibru corect între nevoia de a preveni răspândirea unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară și libertatea persoanelor. Astfel, art. 2 dispune că „toate măsurile dispuse în baza prezentei legi vor fi proporționale cu situația care le-a determinat, limitate în timp la aceasta și aplicate în mod nediscriminatoriu.” Totodată, referindu-se în mod expres la măsura izolării, dispozițiile art. 8 alin. (2) prevăd că „Pentru a asigura un echilibru corect între nevoia de a preveni răspândirea unei boli infectocontagioase cu risc iminent de transmitere comunitară și dreptul la libertate al persoanelor, măsura izolării se instituie în funcție de boala infectocontagioasă, stabilită potrivit prezentului alineat, cu respectarea următoarelor standarde necesare exercitării drepturilor și libertăților fundamentale: a) măsura să fie dispusă pe durată limitată, în mod nediscriminatoriu și proporțional cu situația de fapt care o determină; b) măsura să aibă ca scop prevenirea răspândirii unei boli infectocontagioase, periculoase pentru siguranța persoanei și sănătatea publică; c) măsura să fie instituită pentru a proteja interesul public și să nu determine un dezechilibru între nevoia de protecție a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei.” Astfel, în concepția legii, necesitatea asigurării unui echilibru corect între interesul general al ocrotirii sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei, precum și caracterul proporțional al măsurii izolării cu situația de fapt avută în vedere sunt consacrate ca reperi obligatorii atunci când se dispune izolarea persoanelor.

54. Așa cum reiese din cuprinsul art. 8 din Legea nr. 136/2020, se disting două tipuri de izolare. Astfel, alin. (3) al articolului de lege amintit reglementează izolarea preventivă a persoanei pentru cel mult 48 de ore, în scopul efectuării examinărilor clinice, paraclinice și a evaluărilor biologice, până la primirea rezultatelor acestora. Această măsură, dispusă de medic, se instituie cu acordul persoanei supuse examinării, iar atunci când aceasta nu-și dă acordul, medicul sesizează direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care, în termen de cel mult două ore, emite decizia prin care confirmă sau infirmă măsura izolării recomandată de medic, în unitatea sanitară sau într-o locație alternativă atașată acesteia. Decizia are caracter individual și se comunică de îndată persoanei în cauză. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea hotărârii primei instanțe de anulare a actului administrativ contestat, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică [art. 8 alin. (6) din Legea nr. 136/2020]. Persoana interesată poate solicita în justiție anularea deciziei direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București, instanța de judecată urmând a se pronunța în cel mult 24 de ore de la sesizare printr-o hotărâre definitivă [art. 16 din Legea nr. 136/2020].

55. Ulterior izolării preventive, dispozițiile art. 8 alin. (4) și (5) din Legea nr. 136/2020 prevăd posibilitatea prelungirii măsurii izolării într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare ori, după caz, la domiciliul persoanei sau la locația declarată de aceasta. Deși, așa cum reiese din dispozițiile alin. (4), medicul este cel care decide locul în care este cel mai indicat ca o persoană să fie plasată în izolare, dispozițiile alin. (5) fac o departajare în funcție de gradul de contagiozitate al bolii, stabilind că izolarea la domiciliu sau la locația declarată se instituie dacă riscul contaminării altor persoane sau al răspândirii bolii infectocontagioase este redus, dar nu poate fi dispusă în situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea persoanelor exclusiv într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acesteia. Întrucât legea nu distinge, în această din ultimă ipoteză izolarea într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acesteia se poate dispune indiferent dacă este vorba de persoane asimptomatice sau cu simptome sugestive specifice definiției de caz și indiferent de gravitatea acestora.

56. În situația în care persoanele bolnave refuză măsura izolării prelungite sau dacă persoanele încalcă măsura izolării instituită la domiciliu sau la locația declarată pe durata acesteia, deși au consimțit-o anterior, medicul sau, după caz, organele de control informează de îndată direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, care poate confirma sau infirma măsura izolării într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată acesteia, printr-o decizie cu caracter individual. Decizia va conține mențiuni cu privire la data și emitentul actului, numele și datele de identificare ale persoanei izolate, durata măsurii și calea de atac prevăzută de lege. În scopul prevenirii răspândirii bolii infectocontagioase, până la comunicarea deciziei direcției de sănătate publică prin care se infirmă măsura prelungirii izolării în unitatea sanitară sau la o locație alternativă sau, după caz, până la comunicarea hotărârii primei instanțe, persoana în cauză nu poate părăsi locația unde se află izolată fără încuviințarea medicului sau a reprezentantului direcției de sănătate publică. Potrivit dispozițiilor art. 17 din Legea nr. 136/2020, decizia direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București poate fi atacată în instanță, fiind supusă căii de atac a apelului.

57. Măsura izolării încetează la data confirmării persoanei ca fiind vindecată pe baza examinărilor clinice și paraclinice sau a recomandării medicului care constată că riscul de transmitere a bolii nu mai există. De asemenea, izolarea încetează și ca urmare a constatării nelegalității măsurii de către instanța de judecată.

58. Curtea reține că, în aplicarea prevederilor Legii nr. 136/2020, având în vedere necesitatea prevenirii și limitării îmbolnăvirilor cu SARS-Cov-2 a fost emis Ordinul ministrului sănătății nr. 1.309/2020 privind modalitatea de aplicare a măsurilor de prevenire și limitare a îmbolnăvirilor cu SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 642 din 22 iulie 2020 în care, la art. 4, se prevăd următoarele: „(1) Izolarea persoanelor diagnosticate cu virusul SARS-CoV-2 prin testare cu metoda RT-PCR sau cu semne și simptome sugestive infectării cu virusul SARS-CoV-2, conform definiției de caz stabilite de Centrul Național de supraveghere și control al bolilor transmisibile, se realizează după cum urmează:

a) în unitățile sanitare desemnate de Ministerul Sănătății care asigură asistența medicală a pacienților cu COVID-19 sau în zone-tampon ale altor spitale din rețeaua sanitară publică sau privată, până la confirmarea infectării cu virusul SARS-CoV-2 prin test RT-PCR;

b) locație alternativă atașată unei unități sanitare;

c) la domiciliu sau la o locație declarată, pentru pacienții asimptomatici, după evaluarea clinică și paraclinică pentru o perioadă de 14 zile de la data diagnosticului.

(2) Izolarea la locațiile prevăzute la alin. (1) se instituie pe baza acordului persoanelor supuse examinării, în scopul efectuării examinărilor clinice, paraclinice și a evaluărilor biologice, până la primirea rezultatelor, dar nu mai mult de 48 de ore.

(3) Cel mai târziu la expirarea termenului de 48 de ore, pe baza examinărilor clinice și paraclinice și dacă se menține riscul transmiterii virusului SARS-CoV-2, medicul recomandă prelungirea măsurii izolării într-una din locațiile prevăzute la alin. (1).”

59. Din interpretarea coroborată a acestor dispoziții de lege reiese că izolarea persoanelor diagnosticate cu virusul SARS-CoV-2 la domiciliu sau la o locație declarată nu se poate realiza decât după evaluarea clinică și paraclinică și doar pentru pacienții asimptomatici. În toate celelalte cazuri, izolarea are loc în unitățile sanitare sau la o locație alternativă atașată unei unități sanitare.

60. De dată mai recentă, Ordinul ministrului sănătății nr. 1.513/2020 pentru aprobarea planurilor privind modalitatea de aplicare de către direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, de către Institutul Național de Sănătate Publică, de către unitățile sanitare, precum și de către serviciile de ambulanță județene și Serviciul de Ambulanță București—Ilfov și de medicii de familie a măsurilor în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic de infectare cu virusul SARS-CoV-2, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 829 din 9 septembrie 2020, prevede în anexa nr. 3, lit. B, referitoare la traseul pacienților pozitivi SARS-CoV-2, pct. 2, soluții mai nuanțate, astfel că:

„— pacienții asimptomatici fără modificări biologice, hematologice, radiologice și fără factori de risc se pot izola într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare, în spații special desemnate, ori, la aprecierea medicului ce a evaluat cazul, la domiciliul persoanei sau la locația declarată de aceasta;

— pacienții asimptomatici cu factori de risc, precum și pacienții simptomatici care au forme ușoare pot fi izolați în spitale de faza I, faza a II-a sau în spitale-suport, într-o locație alternativă atașată unității sanitare, la domiciliul persoanei sau la locația declarată de aceasta, în funcție de evaluarea și recomandarea medicului curant;

— pacienții simptomatici cu forme medii sau severe vor fi internați în spitale de faza I sau a II-a care au în structură secții de terapie intensivă sau în spitale-suport, în cazul în care spitalele de faza I sau a II-a nu au secții de terapie intensivă, perioada de internare fiind stabilită de medicul curant.”

61. Examinând criticile formulate de Avocatul Poporului, Curtea reține că, în opinia acestuia, dispozițiile de lege criticate contravin celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 458 din 25 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 581 din 2 iulie 2020, astfel că ar fi încălcate prevederile art. 147 alin. (4) din Constituție, cu consecința afectării art. 21 și art. 23 din același act normativ fundamental.

62. Curtea amintește că prin Decizia nr. 458 din 25 iunie 2020, paragrafele 60 și 61, a statuat că „Simpla menționare a unei măsuri privative de libertate, așa cum este internarea obligatorie pentru prevenirea răspândirii unor boli transmisibile, nu poate fi considerată însă ca fiind suficientă pentru a întruni condiția legalității. Așa cum reiese din prevederile constituționale și internaționale invocate, tot la nivelul legii, și nu prin acte normative subordonate acesteia, trebuie stabilite motivele și condițiile în care o astfel de măsură se poate dispune, procedura aplicabilă, dreptul persoanei de a ataca în justiție actul în temeiul căruia s-a dispus internarea sa obligatorie și asigurarea garanțiilor pentru un acces la justiție efectiv. În acest sens, se

impune amintit că art. 5 paragraful 4 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că «*Orice persoană lipsită de libertatea sa prin arestare sau detenție are dreptul să introducă recurs în fața unui tribunal, pentru ca acesta să statueze într-un termen scurt asupra legalității detenției sale și să dispună eliberarea sa dacă detenția este ilegală*». De altfel, și Curtea Constituțională, în jurisprudența sa, a subliniat că un drept de acces la justiție efectiv «nu se caracterizează doar prin posibilitatea instanței de judecată de a examina ansamblul mijloacelor, argumentelor și probelor prezentate și de a pronunța o soluție, ci și prin faptul că soluția pronunțată determină înlăturarea încălcării denunțate și a consecințelor sale pentru titularul dreptului încălcat.» [Decizia nr. 17 din 17 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 261 din 13 aprilie 2017, paragraful 42]. De asemenea, legiuitorul trebuie să aibă în vedere că dispozițiile referitoare la internarea obligatorie reprezintă ultima opțiune la care autoritățile pot recurge pentru a realiza obiectivul de prevenire a răspândirii unei boli transmisibile, astfel că este necesar să fie reglementate și alte măsuri de o severitate mai scăzută, care să fie aplicate, dacă sunt eficiente, așa cum a precizat Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența anterferită.»

63. Potrivit susținerilor Avocatului Poporului, reglementarea izolării preventive pentru 48 de ore și a prelungirii izolării obligatoriu într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată unității sanitare nu respectă condiția ca internarea obligatorie să fie o măsură de ultim resort aplicabilă după ce alte remedii au fost epuizate.

64. Pentru a analiza această critică, Curtea apreciază că este necesară tratarea distinctă a ipotezei izolării preventive într-o unitate sanitară sau într-o locație alternativă atașată acesteia de cea a prelungirii măsurii izolării după ce s-au efectuat examinările clinice, paraclinice și evaluările biologice și, pe baza rezultatelor obținute, s-a dispus izolarea într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată unei unități sanitare.

65. Astfel, analizând prima ipoteză, Curtea constată că măsura prevăzută de art. 8 alin. (3) din Legea nr. 136/2020, respectiv izolarea preventivă a persoanei pentru cel mult 48 de ore într-o unitate sanitară sau, după caz, într-o locație alternativă atașată unității sanitare, se realizează în scopul efectuării examinărilor clinice, paraclinice și a evaluărilor biologice. Prin urmare, restrângerea exercițiului libertății este justificată, pe de o parte, de existența unui risc pentru sănătatea publică și necesitatea prevenirii răspândirii unei boli contagioase, iar, pe de altă parte, de condiția obiectivă a necesității prezenței persoanei în unitatea sanitară sau într-o locație alternativă atașată fără de care efectuarea examinărilor medicale nu poate fi de conceput.

66. În măsura în care medicul constată că o persoană prezintă semnele și simptomele sugestive specifice definiției de caz ale unei boli infectocontagioase pentru care se instituie izolarea, ori că este o potențială purtătoare a unui agent înalt patogen, chiar dacă nu prezintă semne și simptome sugestive, efectuarea unui examen medical care să confirme sau infirme diagnosticul și să evalueze gradul de afectare a sănătății persoanei reprezintă, în mod obiectiv, singura modalitate prin care se pot stabili măsurile ce pot fi dispuse în continuare astfel încât să se asigure un echilibru just între nevoia de protecție a sănătății publice și drepturile fundamentale ale persoanei. Numai prin realizarea acestei examinări medicul va stabili dacă o persoană este infectată sau nu cu un agent înalt patogen, dacă prezintă simptome specifice, tratamentul care se impune, precum și dacă se recomandă în continuare măsura izolării și locul în care aceasta urmează să aibă loc, după caz. Or, toate acestea nu se pot realiza decât dacă persoana examinată este prezentă în mod fizic în unitatea sanitară.

67. În același timp, se are în vedere că până la primirea rezultatelor examinării medicale există riscul ca persoana examinată să transmită persoanelor cu care vine în contact o boală infectocontagioasă, iar deplasarea repetată a acesteia între unitatea sanitară și domiciliu ori altă locație să crească acest risc. De asemenea, Curtea consideră că prezența persoanei purtătoare a unui agent înalt patogen în unitatea sanitară sau în altă locație atașată unei unități sanitare până la primirea rezultatelor examinării medicale reprezintă și o modalitate de monitorizare a eventualei evoluții rapide și imprevizibile a bolii, astfel încât cadrele medicale să poată interveni cu promptitudine în vederea protejării sănătății persoanei.

68. Având în vedere toate aceste aspecte, Curtea apreciază că izolarea preventivă a unei persoane bolnave cu semne și simptome sugestive specifice definiției de caz sau a unei persoane purtătoare a agentului înalt patogen, chiar dacă aceasta nu prezintă semne și simptome sugestive, pentru cel mult 48 de ore, într-o unitate sanitară sau o altă locație atașată unității sanitare este o măsură adecvată și proporțională cu scopul urmărit de legiuitor, respectiv acela de a asigura realizarea examinării medicale a persoanei și de a garanta, în același timp, protecția sănătății publice și protecția sănătății persoanei.

69. Curtea consideră că legiuitorul are libertatea de a stabili măsurile concrete prin care poate asigura realizarea obiectivelor mai sus arătate, esențială fiind respectarea caracterului proporțional al acestora.

70. În ceea ce privește cea de-a doua ipoteză, respectiv cea a dispozițiilor de lege care interzic izolarea la domiciliu sau la o locație aleasă de persoana bolnavă în situațiile în care informațiile științifice oficiale referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate impun izolarea exclusiv într-o unitate sanitară sau o locație alternativă atașată acesteia, Curtea reține că, așa cum prevăd chiar dispozițiile art. 1 din Legea nr. 136/2020, acest act normativ reglementează măsuri necesare în domeniul sănătății publice, cu caracter temporar, ce pot fi dispuse în situații de risc epidemiologic și biologic. Potrivit art. 6 din aceeași lege, situațiile de risc epidemiologic și biologic pentru care se instituie măsurile prevăzute în prezenta lege sunt următoarele: a) epidemie declarată prin ordin al ministrului sănătății; b) urgență de sănătate publică de importanță internațională, certificată prin hotărârea Comitetului Național pentru Situații de Urgență, în baza declarației Organizației Mondiale a Sănătății; c) pandemie declarată de Organizația Mondială a Sănătății și certificată prin hotărâre de Comitetul Național pentru Situații de Urgență; d) cazul de risc epidemiologic și biologic iminent identificat și constatat de structurile aflate în coordonarea Departamentului pentru Situații de Urgență sau de către instituțiile aflate în subordinea Ministerului Sănătății. În aceste situații, sub condiția existenței unui risc iminent, așa cum precizează art. 10 din Legea nr. 136/2020, cu respectarea Regulamentului sanitar internațional, la propunerea Institutului Național de Sănătate Publică, ministrul sănătății instituie prin ordin modalitatea de aplicare a măsurilor prevăzute în prezenta lege, în vederea prevenirii și limitării îmbolnăvirilor cu agentul înalt patogen.

71. Curtea reține, prin urmare, că modalitatea de aplicare a măsurilor prevăzute de Legea nr. 136/2020 se realizează prin ordin al ministrului sănătății, acesta fiind autoritatea care, în funcție de situația concretă de risc epidemiologic și biologic avută în vedere, apreciază care sunt cele mai adecvate măsuri necesare a fi aplicate în scopul prevenirii răspândirii bolilor infectocontagioase. În elaborarea acestei decizii, ministrul sănătății va trebui să se circumscrie tuturor garanțiilor pe care Legea nr. 136/2020 le reglementează în vederea respectării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanelor, astfel ca

toate măsurile să fie proporționale cu situația care le-a determinat, limitate în timp la aceasta și aplicate în mod nediscriminatoriu. [art. 2 teza a doua și art. 8 alin. (2)].

72. Din analiza coroborată a dispozițiilor Legii nr. 136/2020, Curtea apreciază că tot ministrul sănătății este cel care va decide când și dacă este necesară aplicarea dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Legea nr. 136/2020. Astfel, întemeindu-și decizia pe informațiile științifice oficiale – respectiv acele „*date ce oferă elemente de probă bazate pe metode științifice stabilite și transmise de către instituții internaționale sau naționale, cu atribuții în domeniul sănătății, și acceptate de către Ministerul Sănătății*” [art. 3 lit. f) din Legea nr. 136/2020] — referitoare la tipul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate, ministrul sănătății, având în vedere riscul iminent existent precum și condiția creării unui echilibru între nevoia de protejare a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei, poate dispune, atunci când este justificat, ca izolarea persoanelor bolnave să se realizeze exclusiv în unități sanitare sau în alte locații alternative atașate acestora.

73. Dispozițiile Ordinului ministrului sănătății nr. 1.309/2020 și cele ale Ordinului ministrului sănătății nr. 1.513/2020 confirmă concluzia mai sus reținută. Astfel, dacă izolarea s-ar fi realizat direct, prin efectul legii, așa cum susține Avocatul Poporului, atunci, în temeiul art. 8 alin. (5) teza a doua din Legea nr. 136/2020, atât persoanele asimptomatice, cât și cele care prezintă semne și simptome sugestive infectării cu virusul SARS-CoV-2 ar fi fost supuse în mod obligatoriu izolării în unități sanitare sau în unități alternative atașate unităților sanitare, întrucât legea nu distinge între cele două categorii de persoane. Or, Curtea constată că persoanele asimptomatice și chiar cele simptomatice care au forme ușoare pot fi izolate la domiciliu sau la o locație declarată, după evaluarea clinică și paraclinică, pentru o perioadă de 14 zile de la data diagnosticului, fapt ce demonstrează că, având în vedere criteriile amintite mai sus, ministrul sănătății a apreciat că, în cazul acestor persoane, nu se impune izolarea în unități sanitare.

74. Prin urmare, Curtea reține că Legea nr. 136/2020 consacră un set de măsuri ce pot fi instituite în situații de risc epidemiologic și biologic. Aplicarea acestor măsuri nu se face însă în mod direct, în temeiul dispozițiilor legale, ci în mod mediat, prin ordinul ministrului sănătății, care, în funcție de situația concretă, va aprecia și selecta măsurile cele mai adecvate ce se impun a fi luate în vederea ocrotirii sănătății publice, asigurând în același timp un echilibru între interesul public și imperativul respectării drepturilor fundamentale ale persoanelor. Astfel, obligația unei aplicări graduale și proporționale a măsurii izolării revine, în primul rând, ministrului sănătății. Acesta, în funcție de situația avută în vedere, pornind de la măsurile care au impactul cel mai redus asupra restrângerii exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale până la măsurile cele mai restrictive prevăzute de lege, în funcție de riscul prezentat de caracterul agentului înalt patogen, calea de transmitere și rata de transmisibilitate a unei boli va decide, în mod concret, modalitățile de intervenție în vederea protejării sănătății publice.

75. În mod egal, obligația de a asigura corectitudinea și proporționalitatea măsurii izolării revine medicului care examinează starea persoanei bolnave și rezultatele testelor efectuate și care va evalua și recomanda acele măsuri care sunt cele mai potrivite situației acestuia, încadrându-se în limitele stabilite prin ordinul ministrului sănătății.

76. În plus, aceeași obligație revine și direcțiilor de sănătate județene sau direcției de sănătate a Municipiului București care analizează măsura recomandată de medic, putând să o menționeze sau să o infirme.

77. În concluzie, din analiza conținutului dispozițiilor Legii nr. 136/2020, Curtea reține că susținerea autorului excepției potrivit căreia izolarea într-o unitate sanitară sau o locație

alternativă atașată unității sanitare s-ar realiza *ope legis*, astfel că nu s-ar asigura o aplicare graduală a măsurii, așa cum impun considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 458 din 25 iunie 2020, apare ca fiind lipsită de temei. Din contră, Curtea constată că sarcina de a asigura o aplicare graduală a măsurii izolării, astfel încât restrângerea exercițiului drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei să se realizeze numai în măsura strict necesară prevenirii răspândirii unei boli infectocontagioase revine mai multor actori instituționali care, având în vedere atât datele referitoare la existența și evoluția unei situații de risc epidemiologic și biologic și riscurile pe care le prezintă aceasta pentru sănătatea publică, dar și situația concretă a persoanei bolnave examinate, vor dispune cu privire la necesitatea, locul și durata pentru care această măsură poate fi dispusă.

78. Curtea consideră că nu poate fi exclusă *ex officio* ipoteza potrivit căreia, în anumite împrejurări extraordinare, ministrul sănătății poate considera că cea mai adecvată măsură în vederea prevenirii răspândirii unei boli infectocontagioase nu poate fi decât izolarea persoanelor infectate în unități sanitare sau în locații alternative atașate acestora. Această ipoteză nu contravine *per se* celor statuate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 458 din 25 iunie 2020 atât timp cât această decizie este dispusă pe durată limitată, în mod nediscriminatoriu și proporțional cu situația de fapt care o determină, are ca scop prevenirea răspândirii unei boli infectocontagioase, periculoase pentru siguranța persoanei și sănătatea publică și este instituită pentru a proteja interesul public și nu creează un dezechilibru între nevoia de protejare a sănătății publice și imperativul respectării libertății persoanei.

79. Pentru a garanta respectarea tuturor acestor condiții, dispozițiile art. 15 alin. (4) din Legea nr. 136/2020 prevăd că „*toate actele administrative cu caracter normativ privind instituirea, modificarea sau încetarea măsurilor din prezenta lege pot fi atacate de către orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim la instanța competentă, cu acțiune în anulare la instanța de judecată competentă, atât pentru motive de nelegalitate, cât și de netemeinicie, în termen de 5 zile de la publicarea actului administrativ în Monitorul Oficial al României sau de la data luării la cunoștință a conținutului actului în cazul nepublicării acestuia.*” Așa cum s-a reținut și mai sus, atât dispozițiile art. 2, cât și cele ale art. 8 din Legea nr. 136/2020 stabilesc standardele pe care autoritățile trebuie să le respecte atunci când instituie măsurile reglementate de acest act normativ. Prin urmare, nerespectarea acestora, inclusiv lipsa de proporționalitate a măsurii instituite de natură a crea un dezechilibru între protecția acordată interesului public în raport cu cea acordată drepturilor și libertăților persoanei constituie un motiv de anulare a actului administrativ atacat.

80. De asemenea, Curtea observă că persoana față de care s-a dispus măsura izolării într-o unitate sanitară sau o locație atașată unității sanitare are posibilitatea de a contesta în justiție actul administrativ individual prin care s-a instituit această măsură în temeiul art. 17 din Legea nr. 136/2020. Hotărârea primei instanțe este executorie și poate fi atacată cu apel în termen de două zile de la comunicare. Dacă instanța de fond dispune anularea actului administrativ, măsura contestată încetează de la pronunțare, iar persoana în cauză are dreptul de a părăsi imediat spațiul sau unitatea în care a fost carantinată sau, după caz, izolată.

81. Având în vedere cele mai sus reținute, Curtea apreciază că dispozițiile Legii nr. 136/2020 asigură garanțiile exercitării dreptului de acces la justiție, astfel că, așa cum prevede art. 21 alin. (1) din Constituție, persoana interesată „*se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime*”. De asemenea, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate nu împieteză asupra exercitării dreptului la apărare al persoanei.

82. Faptul că dispozițiile de lege criticate nu prevăd posibilitatea instanței de judecată de a dispune o altă măsură decât cea dispusă de medic sau de către direcția de sănătate publică nu poate fi apreciat ca aducând vreo atingere dreptului de acces liber la justiție ori dreptului la apărare, de vreme ce persoana interesată poate obține în justiție soluția de a nu i se aplica o măsură administrativă lipsită de proporționalitate sau nelegală, ceea ce garantează respectarea drepturilor și intereselor sale.

83. În concluzie, Curtea apreciază că dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9) din Legea nr. 136/2020 nu contravin prevederilor art. 147 alin. (4) din Constituție referitoare la efectele deciziilor Curții Constituționale și nici prevederilor art. 21 și art. 23 din același act normativ fundamental, privind accesul la justiție și libertatea individuală.

84. Cât privește critica de neconstituționalitate pe care Avocatul Poporului o formulează în sensul că lipsesc dispozițiile legale referitoare la organele competente cu aducerea la îndeplinire a măsurii izolării într-o unitate sanitară în cazul în care persoana contagioasă se opune măsurii, astfel că legea este imprevizibilă, Curtea amintește că prevederile Legii nr. 136/2020 reglementează măsurile în domeniul sănătății publice ce pot fi dispuse în situații de risc epidemiologic și biologic. Așa cum s-a reținut și mai sus, legea prevede mai multe garanții astfel încât să se înlăture arbitrarul și abuzul în aplicarea acestor măsuri, persoanele interesate având dreptul de a supune controlului judecătoresc actele administrative de instituire a măsurii izolării.

85. În măsura în care persoana pentru care s-a recomandat măsura izolării a făcut recurs la toate garanțiile prevăzute de lege, dar motivele invocate pentru a refuza izolarea au fost respinse atât de direcția de sănătate publică județeană sau a municipiului București, cât și de instanța de judecată, Curtea apreciază că izolarea este obligatorie. Tot obligatorie apreciază că este măsura izolării și pentru persoanele care și-au exprimat acordul pentru a se izola și nu contestă această măsură, cât și pentru persoanele pentru care direcțiile de sănătate publică au confirmat prin act administrativ individual măsura izolării, iar acest act individual nu a fost atacat în justiție.

86. Așa cum arată și autorul excepției de neconstituționalitate, Legea nr. 136/2020 nu reglementează ipoteza în care persoana supusă izolării se opune acestei măsuri, chiar și în situația când aceasta a devenit obligatorie. Curtea constată însă că această situație este reglementată în conținutul altor acte normative care stabilesc regimul sancționator aplicabil în condițiile în care o persoană încalcă măsurile obligatorii ce au fost dispuse în vederea prevenirii și combaterii răspândirii unor boli infectocontagioase. Astfel, spre exemplu, dispozițiile art. 65 lit. i) din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19 califică drept contravenție nerespectarea de către persoanele fizice a măsurilor de izolare la domiciliu. Totodată, art. 352 din Codul penal — așa cum a fost modificat prin articolul unic pct. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/2020 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 228 din 20 martie 2020 — reglementează infracțiunea de zădărniciere a combaterii bolilor.

87. Prin urmare, Curtea reține că situația în care o persoană pentru care s-a dispus măsura internării obligatorii nu se supune acestei măsuri nu constituie obiectul de reglementare al Legii nr. 136/2020, ci al altor acte normative, din conținutul cărora reies care sunt autoritățile chemate să asigure respectarea legii. Detaliile procedurale concrete ale modului de acțiune al autorităților în situația specială determinată de riscul de transmitere a unei boli infectocontagioase poate fi reglementat și la nivelul legislației secundare, o anumită flexibilitate de reglementare în acest domeniu fiind necesară ca urmare a manifestării specifice a fiecărei boli infectocontagioase cu înaltă transmitere într-o situație dată.

88. Pentru cele mai sus arătate, Curtea apreciază că este neîntemeiată critica referitoare la caracterul lacunar, neclar și imprevizibil al legii.

89. Examinând, în continuare, excepția de neconstituționalitate formulată în raport cu dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020, Curtea reține că acest articol de lege reglementează posibilitatea detașării personalului medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public în vederea acoperirii necesarului de personal medical în situația existenței unui deficit de personal medical constat de către direcția de sănătate publică sau de inspectoratul județean pentru situații de urgență sau al municipiului București. Reglementarea este circumscrisă situației speciale prezentate de existența unor situații de risc epidemiologic și biologic. Ca atare, stabilind condițiile în care detașarea poate fi dispusă în condițiile Legii nr. 136/2020, dispozițiile alin. (1) și (2) din articolul de lege amintit precizează că aceasta se realizează doar dacă există un deficit de personal, în situații de risc epidemiologic și biologic. Detașarea se face cu acordul persoanei detașate, însă poate fi dispusă și în absența acordului acesteia doar atunci când deficitul de personal constat nu se poate acoperi prin completarea schemei de personal cu personal medical care și-a exprimat acordul pentru detașare, cu voluntari sau cu personal medical militar și la solicitarea motivată a direcției de sănătate publică județeană sau a municipiului București, a inspectoratului județean pentru situații de urgență sau al municipiului București ori a centrului național de coordonare și conducere a intervenției. De asemenea, în acest caz, detașarea poate fi dispusă pentru cel mult 30 de zile.

90. Dispozițiile art. 19 alin. (3) din Legea nr. 136/2020 prevăd drepturile bănești ce se acordă personalului detașat, iar prevederile alin. (5) consacră dreptul persoanei detașate de a ataca în contencios administrativ ordinul de detașare.

91. Avocatul Poporului susține, în critica pe care o formulează, că dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020 reglementează, în realitate, un transfer forțat și nu sunt previzibile, întrucât nu prevăd modalitățile concrete de încetare a detașării dispuse și nici garanții exprese față de prelungirea *sine die* a detașării, prin acte succesive dispuse pe maxim 30 de zile. În susținerea criticii sale invocă cele reținute de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 835 din data de 20 octombrie 2017.

92. Cât privește susținerea potrivit căreia dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020 ar reglementa un transfer forțat, Curtea reține că instituția transferului constituie o cesiune definitivă, prin acord tripartit — respectiv acordul salariatului și a celor doi angajatori între care acesta este transferat — a contractului individual de muncă. Deși, asemenea detașării, constituie o modificare a raportului de muncă prin schimbarea locului muncii, transferul se distinge de instituția detașării prin faptul că nu poate fi realizat fără acordul salariatului și are caracter definitiv. Din contră, detașarea determină doar o suspendare a efectelor principale ale contractului individual de muncă la unitatea care cedează salariatul, acest contract fiind cedat parțial și pe o perioadă determinată unității la care se face detașarea. Mai mult, detașarea, așa cum reiese din dispozițiile art. 45 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, se realizează din dispoziția angajatorului și doar în situația în care se modifică felul muncii sau măsura detașării este prelungită este necesar acordul salariatului.

93. Analizând dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020, Curtea apreciază că acestea nu conțin elemente specifice instituției transferului, întrucât prevăd o schimbare temporară a locului muncii ce poate fi dispusă chiar și în lipsa acordului salariatului. Contractul de muncă nu încetează la unitatea de la care personalul medical este detașat și nici nu este cedat unității în favoarea căreia se face detașarea.

94. Prin urmare, Curtea apreciază că dispozițiile textului de lege analizat reprezintă o reglementare specială a instituției detașării, ce conține elemente derogatorii de la dispozițiile de drept comun cuprinse în art. 45—47 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii.

95. Faptul că, în condițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020, detașarea poate fi dispusă și de către ministrul sănătății, șeful Departamentului pentru Situații de Urgență sau persoana desemnată de acesta nu constituie o împrejurare de natură să atragă neconstituționalitatea reglementării. În acest sens, Curtea reține că dispozițiile de lege analizate se referă la personalul medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public. Potrivit dispozițiilor art. 2 alin. (5)—(7) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 652 din 28 august 2015, Ministerul Sănătății reprezintă autoritatea centrală în domeniul sănătății publice, acesta asigurând coordonarea asistenței de sănătate publică. De asemenea, Curtea reține că, potrivit art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 1/2014 privind unele măsuri în domeniul managementului situațiilor de urgență, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 4 februarie 2014, cu modificările și completările ulterioare, Departamentul pentru Situații de Urgență, asigură „*coordonarea integrată, cu caracter permanent, la nivel național, a activităților de protecție civilă, de prevenire și gestionare a situațiilor de urgență, de asigurare a resurselor umane, materiale, financiare și de altă natură necesare restabilirii stării provizorii de normalitate, inclusiv de prim ajutor calificat și asistență medicală de urgență, în cadrul unităților și compartimentelor de primire a urgențelor, denumite în continuare UPU/CPU, precum și în cadrul structurilor SMURD și serviciilor publice de ambulanță, până la internarea în spital sau externarea din UPU/CPU*”. Astfel, Curtea constată că detașarea personalului medical din sistemul public, în condițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020, se realizează fie de către angajator, fie de către entități care au competențe legale în asigurarea coordonării și funcționării optime a sistemului medical public, astfel încât să se asigure sănătatea populației chiar și situațiile care prezintă un caracter de risc excepțional, în acord total cu prevederile constituționale ale art. 34 alin. (2), potrivit cărora „*Statul este obligat să ia măsuri pentru asigurarea igienei și a sănătății publice*”.

96. Cât privește susținerea Avocatului Poporului că dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020 nu prevăd în mod expres cazurile în care detașarea poate înceta înainte de

termen, Curtea observă că, în formularea acestei critici, autorul excepției se raportează la considerentele Deciziei nr. 588 din 21 septembrie 2017. Or, Curtea constată că decizia anterferită a avut în vedere dispoziții legale aplicabile judecătorilor și procurorilor al căror statut este consacrat la nivel constituțional în art. 125 („Statutul judecătorilor”) și în art. 132 („Statutul procurorilor”). Prin urmare, este vorba de un statut distinct, care presupune un tratament juridic diferit de cel aplicabil altor categorii profesionale. Pe cale de consecință, Curtea a reținut că „atât condițiile detașării, cât și condițiile încetării acesteia trebuie prevăzute expres în statutul judecătorilor și procurorilor, și anume în Legea nr. 303/2004” [Decizia nr. 588 din 21 septembrie 2017, paragraful 23]. Legea nr. 136/2020 nu își propune însă să reglementeze regimul juridic aplicabil raporturilor de muncă ale personalul medical, paramedical și auxiliar specializat din sistemul public, ci conține doar elemente derogatorii referitoare la condițiile detașării în situația existenței unui risc epidemiologic și biologic, celelalte prevederi referitoare la detașare urmând a fi completate cu dreptul comun în materia raporturilor de muncă aplicabil ale acestor categorii profesionale.

97. Curtea constată și faptul că Legea nr. 136/2020 a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, respectiv în condițiile legii organice, astfel că nu este susținută critica potrivit căreia reglementarea unor aspecte referitoare la regimul general al raporturilor de muncă nu ar îndeplini condițiile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituție.

98. În sfârșit, analizând critica Avocatului Poporului referitoare la faptul că dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020 nu prevăd garanții exprese față de prelungirea *sine die* a detașării prin acte succesive dispuse pe maxim 30 de zile, Curtea reține că dispozițiile art. 19 din Legea nr. 136/2020 prevăd că detașarea nu poate fi dispusă decât pentru o perioadă „*de cel mult 30 de zile*”. Locuțiunea adverbială „*cel mult*” este sinonimă cu termenul „*maximum*” având semnificația stabilirii unei limite superioare peste care nu se poate trece. Prin urmare, din interpretarea gramaticală a textului de lege reiese în mod evident interdicția detașării peste un termen care să depășească 30 de zile. Mai mult, dispozițiile de lege analizate nu conțin nicio prevedere referitoare la posibilitatea prelungirii măsurii detașării peste termenul de 30 de zile.

99. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9) și ale art. 19 alin. (2)—(6) din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic și cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 19 alin. (1) din aceeași lege,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate formulată de Avocatul Poporului și constată că dispozițiile art. 8 alin. (3)—(9), cu referire la sintagma „*izolarea într-o unitate sanitară sau la o locație alternativă atașată unității sanitare*”, și ale art. 19 din Legea nr. 136/2020 privind instituirea unor măsuri în domeniul sănătății publice în situații de risc epidemiologic și biologic sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Avocatului Poporului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 20 octombrie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL JUSTIȚIEI

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008

În temeiul dispozițiilor art. 12 alin. (4) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile art. 3 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și ale art. 6, 8 și 213 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare, precum și dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8, 18 și 77 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, cu modificările ulterioare,

având în vedere dispozițiile Legii nr. 359/2004 privind simplificarea formalităților la înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice, asociațiilor familiale și persoanelor juridice, înregistrarea fiscală a acestora, precum și la autorizarea funcționării persoanelor juridice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016,

în conformitate cu dispozițiile art. 6 pct. V. 6. din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Justiției, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 652/2009, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul justiției emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind modul de ținere a registrelor comerțului, de efectuare a înregistrărilor și de eliberare a informațiilor, aprobate prin Ordinul ministrului justiției nr. 2.594/C/2008, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 704 din 16 octombrie 2008, se modifică și se completează după cum urmează:

1. În preambul, literele e), f), i), l), n) și o) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările și completările ulterioare;

i) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților economice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 182/2016;

l) Legea nr. 1/2005 privind organizarea și funcționarea cooperăției, republicată, cu modificările ulterioare;

n) Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, cu modificările și completările ulterioare;

o) Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

2. În preambul, după litera o) se introduc cinci noi litere, literele p)—ș), cu următorul cuprins:

„p) Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare;

q) Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare;

r) Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;

s) Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

ș) Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare.”

3. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Oficiul Național al Registrului Comerțului este instituție publică cu personalitate juridică, finanțată integral de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Justiției.

(2) Oficiul Național al Registrului Comerțului (denumit în continuare *ONRC*) are în subordine oficiile registrului comerțului, organizate în fiecare județ și care funcționează pe lângă tribunal (denumite în continuare *ORCT*).

(3) Registrul central al comerțului se ține în baza înregistrărilor operate în registrele teritoriale ale comerțului de *ORCT* și comunicate pe cale electronică *ONRC*.”

4. La articolul 3 alineatul (1), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) registrul pentru înregistrarea profesioniștilor persoane fizice autorizate, întreprinderilor individuale și familiale;

c) registrul pentru înregistrarea altor persoane juridice sau a altor entități care au obligația înregistrării în registrul comerțului.”

5. La articolul 4, literele b), c) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) întreprinderile individuale și întreprinderile familiale;

c) societățile reglementate de Legea societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, denumite în continuare *societăți*;

l) alte persoane juridice sau entități care au obligația înregistrării în registrul comerțului.”

6. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În registrul profesioniștilor persoane fizice autorizate, întreprinderilor individuale și întreprinderilor familiale se înregistrează persoanele fizice autorizate să desfășoare activități economice în mod independent, întreprinderile individuale și familiale.”

7. La articolul 5 alineatul (2), partea introductivă și literele a), b), d) și k) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În registrul profesioniștilor persoane fizice autorizate, întreprinderilor individuale și întreprinderilor familiale se înscriu următoarele date, precum și modificările acestora:

a) numărul, data și emitentul rezoluției sau, după caz, ale hotărârii judecătorești prin care s-a dispus admiterea cererii de înregistrare și autorizare a funcționării profesioniștilor persoane fizice autorizate, întreprinderilor individuale și familiale;

b) firma profesionistului și emblema, după caz;

d) datele de identificare a persoanei fizice autorizate, a titularului întreprinderii individuale, a soțului/soției titularului întreprinderii individuale/persoanei fizice autorizate, iar în cazul întreprinderii familiale, după caz, datele de identificare a reprezentantului acesteia și a membrilor ei (numele, prenumele, codul numeric personal și, dacă este cazul, echivalentul acestuia, potrivit legislației naționale aplicabile, locul și data nașterii, domiciliul, cetățenia) și data depunerii specimenului de semnătură, după caz;

k) condamnarea profesionistului pentru fapte penale care îl fac nedemn sau incompatibil cu exercitarea activității economice;”

8. La articolul 6 alineatul (2), după litera e) se introduce o nouă literă, litera e¹), cu următorul cuprins:

„e¹) starea civilă, capacitatea juridică, regimul matrimonial și alte elemente privind statutul personal, prevăzute de lege;”

9. La articolul 7 alineatul (1), partea introductivă și literele a), h) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 7. — (1) În registrul altor persoane juridice sau al altor entități care au obligația înregistrării în registrul comerțului se înregistrează:

a) societățile;

h) sucursalele persoanelor juridice prevăzute la lit. a)—g), inclusiv sucursalele societăților și grupurilor de interes economic de naționalitate străină;

i) alte persoane juridice sau entități care au obligația înregistrării în registrul comerțului;”

10. La articolul 7 alineatul (2), partea introductivă și literele f), h), o), s), t) v) și w) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru societăți, societățile naționale, companiile naționale, regiile autonome și societățile europene cu sediul în România se înscriu următoarele date, precum și modificările acestora:

f) datele de identificare a asociaților/acționarilor fondatori și, dacă este cazul, a celorlalți asociați/acționari, respectiv a reprezentanților fondatorilor/asociaților/acționarilor persoane juridice;

h) după caz, capitalul social subscris și vărsat la constituire, quantumul capitalului autorizat cu indicarea structurii aportului și a investiției străine, numărul de părți sociale/acțiuni și valoarea nominală a acestora;

o) denumirea și sediul societății de registru independent autorizat care ține registrul acționarilor, precum și modificările intervenite în cazul societăților pe acțiuni, după caz;

s) după caz, situațiile financiare anuale și consolidate;

t) dacă este cazul, împuternicitul sucursalei/sucursalelor;

v) punerea în mișcare a acțiunii penale față de persoana juridică, trimiterea în judecată și condamnarea acesteia, precum și actele și măsurile dispuse conform Codului de procedură penală;

w) starea civilă, capacitatea juridică, regimul matrimonial și alte elemente privind statutul personal;”

11. La articolul 7 alineatul (2), după litera h) se introduce o nouă literă, litera h¹), cu următorul cuprins:

„h¹) participarea fiecărui asociat/acționar la beneficii și pierderi;”

12. La articolul 10 alineatul (1), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. funcția de înregistrare a profesioniștilor supuși obligației de înregistrare în registrul comerțului;”

13. La articolul 10 alineatul (2), punctul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„5. funcția de editare, publicare și furnizare a Buletinului procedurilor de insolvență;”

14. La articolul 10 alineatul (2), după punctul 5 se introduce un nou punct, punctul 6, cu următorul cuprins:

„6. funcția de ținere a registrului beneficiarilor reali.”

15. La articolul 11 alineatul (1), prima liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— înmatricularea persoanelor juridice și înregistrarea persoanelor fizice supuse obligației de înregistrare în registrul comerțului;”

16. La articolul 11 alineatul (2), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Funcția de înregistrare a profesioniștilor supuși obligației de înregistrare în registrul comerțului se realizează, în special, prin următoarele:

a) activități prealabile înregistrării:

1. verificarea disponibilității și/sau rezervarea firmelor și emblemelor, eliberarea dovezilor de rezervare a acestora;

2. obținerea acordurilor Secretariatului General al Guvernului/prefectului privind folosirea denumirii în cazurile prevăzute de lege, precum și a altor avize conform legii;

3. verificarea unicității calității de persoană fizică autorizată/titular al întreprinderii individuale/membru al întreprinderii familiale;

4. obținerea informațiilor din cazierul fiscal;”

17. La articolul 11 alineatul (2) litera b), punctul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„4. efectuarea de lucrări de grefă pentru directorul ORCT/persoana desemnată, prin întocmirea și ținerea condiții de ședință, citarea/invitarea părților și comunicarea/afișarea actelor, conform rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate. Condiția de ședință și celelalte evidențe se țin în sistem computerizat, pentru fiecare an calendaristic;”

18. La articolul 11 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) activități ulterioare înregistrării:

1. asigurarea obținerii înregistrării fiscale a contribuabililor și a codului unic de înregistrare de la Ministerul Finanțelor Publice;

2. ținerea catalogului firmelor;

3. ținerea catalogului emblemelor;

4. ținerea evidenței acordurilor Secretariatului General al Guvernului/prefectului privind folosirea firmei;

5. transmiterea către autoritățile publice competente a declarațiilor-tip pe propria răspundere și a datelor din acestea în vederea autorizării activităților declarate de solicitant.”

19. La articolul 12, partea introductivă și litera c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Funcția de efectuare a publicității legale pentru profesioniștii persoane fizice și persoanele juridice înregistrate, precum și a actelor acestora se realizează în special prin:

.....
c) transmiterea actelor prevăzute de lege spre publicare pe pagina de internet a ONRC și/sau pe portalul de servicii on-line al acestuia, respectiv în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a sau Partea a VII-a, și, după caz, în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.”

20. La articolul 13, literele c), g), h), j) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) eliberarea de certificate constatatoare a drepturilor de proprietate asupra activelor distribuite ca urmare a lichidării societăților în nume colectiv, societăților în comandită simplă și societăților cu răspundere limitată, în conformitate cu prevederile art. 235 din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

.....
g) eliberarea de copii și copii certificate de pe înscrisurile care atestă înregistrarea în registru, de pe cererile de înregistrare și de pe actele depuse în susținerea cererilor de înregistrare;

h) eliberarea de copii și copii certificate de pe încheierile judecătorului-delegat/rezoluțiile directorului ORCT/persoanei desemnate;

.....
j) eliberarea de informații privind datele înregistrate în registrul comerțului, inclusiv raportul istoric despre profesionist;

.....
l) eliberare de copii ale Buletinului procedurilor de insolvență, copii certificate ale actelor de procedură publicate, informații din Buletinul procedurilor de insolvență, certificat constatator — dacă un act de procedură este sau nu este înregistrat și publicat în Buletinul procedurilor de insolvență/raport istoric despre un debitor.”

21. La articolul 13, litera i) se abrogă.

22. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — Funcția de asistență pentru solicitanți se realizează prin prestarea de servicii prevăzute de lege de către personalul specializat din cadrul ORCT, pentru efectuarea operațiunilor prealabile înregistrării în registrul comerțului a datelor prevăzute de lege și a actelor constitutive sau modificatoare ale acestora; serviciile se acordă contra cost, în condițiile legii, tarifele fiind stabilite prin ordin al ministrului justiției, sau gratuit.”

23. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) Funcția de arhivare a înscrisurilor în baza cărora se efectuează înregistrările în registrul comerțului se realizează prin păstrarea și conservarea fizică și/sau pe suport electronic a tuturor înscrisurilor în baza cărora sunt efectuate înregistrările în registrul comerțului, a înscrisurilor care atestă efectuarea înregistrărilor persoanelor înregistrate, a situațiilor financiare anuale, a raportului și, după caz, raportului consolidat al consiliului administrativ, respectiv al directoratului, raportului cenzorului sau raportului auditorului financiar, după caz, a situațiilor financiare anuale consolidate, precum și a registrelor persoanelor juridice care se depun la registrul comerțului.

(2) Dosarul fiecărui profesionist înregistrat în registrul comerțului cuprinde toate înscrisurile depuse în legătură cu înregistrarea sau cu orice operațiune care, potrivit legii, se efectuează în registrul comerțului, precum și înscrisurile care atestă înregistrarea. Înscrisurile depuse la registrul comerțului în vederea îndeplinirii unor proceduri prealabile înmatriculării,

cerute de lege, se păstrează într-o mapă separată. După înmatriculare, acestea se trec în dosarul profesionistului.”

24. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Cererile adresate ORCT, precum și declarațiile-tip se întocmesc pe formularele aprobate, după caz, prin ordin al ministrului justiției sau prin decizie a directorului general al ONRC.

(2) Formularele de cereri și declarațiile-tip sunt puse la dispoziția solicitanților în mod gratuit la sediile ONRC/ORCT, pe pagina de internet a ONRC și pe portalul de servicii oferit de ONRC.

(3) Modelele de acte constitutive pentru societăți și alte declarații decât cele prevăzute la alin. (2) pot fi puse la dispoziția solicitanților în mod gratuit pe pagina de internet a ONRC și pe portalul de servicii oferit de ONRC.”

25. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Profesioniștii persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale, întreprinderi familiale și persoane juridice prevăzute expres de lege și sucursalele acestora din urmă au obligația ca, înainte de începerea activității economice, să ceară înregistrarea/înmatricularea în registrul comerțului, iar în cursul exercitării și la încetarea activității economice sau, după caz, a activității respective să ceară înscrierea în același registru a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.”

26. Articolul 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) Înregistrarea în registrul comerțului a actelor și faptelor prevăzute de lege se realizează, după caz, la cererea persoanelor fizice și/sau juridice supuse obligației de înregistrare, a oricăror alte persoane interesate și din oficiu.

(2) Cererea de înmatriculare în registrul comerțului a unei persoane juridice este semnată de reprezentantul legal al acesteia, desemnat prin actul constitutiv, sau de împuternicitul acestuia cu procură specială/generală autentică sau împuternicire avocațială ori de către oricare asociat/acționar/membru ori de un împuternicit al acestuia.

(3) Cererea de înregistrare a sucursalei unei persoane juridice cu sediul în România sau în străinătate se semnează de reprezentantul persoanei juridice care se ocupă nemijlocit de activitățile sucursalei, personal sau prin împuternicit cu procură specială/generală autentică sau împuternicire avocațială.

(4) Cererea de înregistrare a persoanei fizice autorizate și a întreprinderii individuale se face de persoana fizică care solicită înregistrarea ca persoană fizică autorizată sau titular al întreprinderii individuale, personal sau prin împuternicit cu procură specială/generală și autentică sau de avocat, cu împuternicire avocațială.

(5) Cererea de înregistrare a întreprinderii familiale se face de reprezentantul desemnat prin acordul de constituire sau împuternicitul acestuia, cu procură specială/generală și autentică sau de avocat, cu împuternicire avocațială.

(6) Cererea de înregistrare se poate semna, în calitate de reprezentant, și de către persoanele autorizate să acorde, potrivit normelor ce le reglementează profesia, asistență de specialitate necesară pentru înființarea și reorganizarea persoanelor juridice.”

27. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 19. — (1) Cererea de înregistrare a persoanei juridice în registrul comerțului, completată corespunzător, se depune la ORCT în a cărui rază teritorială își stabilesc sediul social persoanele supuse obligației de înregistrare și trebuie să fie însoțită de toate datele și înscrisurile doveditoare ale îndeplinirii condițiilor pentru înregistrare și, după caz, de dovada achitării tarifului corespunzător cererii, precizat prin nota de calcul întocmită de ORCT.

(2) Cererea de înregistrare în registrul comerțului a mențiunilor privind schimbarea sediului social/profesional al unei

persoane juridice/PFA/II/IF în alt județ sau fuziunea, divizarea unei persoane juridice se va depune la oricare dintre ORCT în a cărui rază teritorială își au sau își stabilesc sediul social/profesional profesioniștii în cauză.

(3) Cererea de înregistrare va fi însoțită de declarația-tip pe propria răspundere, din care să rezulte, după caz, că:

a) persoana juridică îndeplinește condițiile de funcționare prevăzute de legislația specifică în domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecția mediului și asigurarea securității și sănătății în muncă pentru activitățile respective, precizate în declarația-tip;

b) persoana juridică nu desfășoară, la sediul social sau la sediile secundare, activitățile declarate pe perioada de cel mult 3 ani;

c) în activitatea persoanei juridice au intervenit modificări cu privire la cele declarate potrivit lit. a) sau b), după caz.

(4) Depunerea cererilor de înregistrare se evidențiază la fiecare ORCT, în ordine cronologică, atribuindu-se un număr de înregistrare. Orice cerere, corespondență ulterioară și comunicări de înregistrări referitoare la aceeași cerere se regăsesc la cererea de înregistrare în legătură cu care au fost formulate.”

28. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Cererea de înregistrare, înscrisurile cerute în original sau în copie certificată de parte, prevăzute de lege, și, după caz, dovezile privind plata tarifelor legale, numerotate, se depun de către solicitant direct la ghișeu sau se transmit prin poștă/curier sau prin mijloace electronice.

(2) La transmiterea prin mijloace electronice, cererea de înregistrare și înscrisurile cerute de lege în original se semnează cu semnătură electronică calificată, iar în cazul înscrisurilor cerute în copie certificată de parte, copia este certificată prin semnătură electronică calificată.

(3) Înscrisurile a căror înregistrare, menționare și, după caz, publicare se solicită la ORCT vor fi tehnoredactate de către solicitant în limba română, vor fi lizibile, fără ștersături sau adăugări, sub sancțiunea respingerii cererii.

(4) Înscrisurile depuse în susținerea cererii de înregistrare, care fac parte din categoria actelor oficiale, se prezintă în original sau în copii certificate conform legii, după cum urmează:

a) în formă originală — pentru statele cu care România a încheiat convenții ce includ dispoziții referitoare la înlăturarea cerinței supralegalizării și a oricărei alte formalități similare;

b) în formă originală — pentru statele în privința actelor cărora reglementările Uniunii Europene le prevăd această formă;

c) în forma conținând apostila — pentru statele părți ale Convenției cu privire la suprimarea cerinței supralegalizării actelor oficiale străine, adoptată la Haga la 5 octombrie 1961, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 66/1999, aprobată prin Legea nr. 52/2000, cu excepția statelor menționate la lit. a) și b).

(5) Înscrisurile prevăzute la alin. (4) trebuie să fie însoțite de traducerea legalizată efectuată de un traducător autorizat, în original.

(6) Dacă se solicită înregistrarea/mentționarea și, după caz, publicarea unei hotărâri a adunării generale a asociațiilor/membrilor, a unei decizii a asociatului unic, a unei hotărâri a consiliului de administrație, a unei hotărâri a consiliului de supraveghere/directoratului ori a unei hotărâri judecătorești, înscrisurile menționate, întocmite în forma cerută de lege, sub sancțiunea respingerii cererii, vor conține cel puțin următoarele:

— datele de identificare a persoanei juridice;

— numărul și data adoptării actului;

— condițiile formale de adoptare a actului;

— obiectul hotărârii/deciziei adoptate;

— numele, prenumele, calitatea și semnătura persoanelor abilitate să semneze înscrisul.”

29. Articolul 21 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — După primirea cererii de înregistrare, ORCT eliberează deponentului dovada primirii acesteia, în care sunt inserate următoarele date: denumirea ORCT emitent, numărul și data înregistrării cererii, termenul de soluționare, precum și termenul legal de eliberare a înscrisurilor care atestă efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului.”

30. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Cererile înregistrate se supun soluționării directorului ORCT/persoanei desemnate sau, după caz, instanțelor judecătorești.

(2) Dacă directorul ORCT/persoana desemnată consideră că pentru soluționarea cererii sunt necesare înscrisuri suplimentare și/sau expertize ori constată că anumite documente depuse în susținerea cererii nu îndeplinesc condițiile legale de fond sau de formă ori că lipsesc anumite documente doveditoare sau nu au fost achitate tarifele legale de publicare, poate acorda un nou termen de soluționare pentru completarea cererii în acest sens, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, cu modificările ulterioare.

(3) Termenul de soluționare și de eliberare a înscrisurilor care atestă înregistrarea se prelungește corespunzător cu perioada acordată de directorul ORCT/persoana desemnată, pentru ca solicitantul să depună actele sau să îndrepte neregularitățile constatate și menționate de directorul ORCT/persoana desemnată în încheierea/rezoluția prin care s-au dispus amânarea soluționării cererii și acordarea termenului.

(4) Dacă solicitantul nu remediază neregularitățile constatate în dosar sau dacă directorul ORCT/persoana desemnată constată că cererea solicitantului nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, acesta respinge cererea de înregistrare, în condițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, cu modificările ulterioare.

(5) În cazul renunțării la soluționarea cererilor adresate oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, precum și în cazul respingerii cererilor de înregistrare, se restituie tariful de publicare în Monitorul Oficial al României, dacă acesta a fost achitat.

(6) Titularul cererii de înregistrare și/sau reprezentantul acestuia se poate prezenta la termenul de soluționare a cererii în vederea susținerii acesteia în baza solicitării de audiență, formulată odată cu cererea de înregistrare sau, în cazul cererilor amânate, formulate cu cel puțin o zi înainte de termenul de soluționare.”

31. După articolul 22 se introduce un nou articol, articolul 221, cu următorul cuprins:

„Art. 221. — (1) În situația depunerii/transmiterii unei cereri prin care se solicită preschimbarea termenului de soluționare a unei cereri de înregistrare în registrul comerțului, aceasta va fi înregistrată în sistemul informatic integrat (SII), componenta RC, alocându-se termen de soluționare a cererii de înregistrare de o zi lucrătoare, fără a se lua în calcul ziua înregistrării cererii de preschimbare.

(2) Solicitanții vor fi înștiințați, prin afișarea unui anunț la sediile oficiilor registrului comerțului de pe lângă tribunale, în privința efectelor cererii de preschimbare a termenului de soluționare, în sensul că admiterea acesteia nu influențează soluția care urmează să fie pronunțată de către director/persoana desemnată, cererea de înregistrare putând să fie admisă sau respinsă, conform prevederilor legale.

(3) La termenul preschimbabil, cererile de înregistrare urmează să fie soluționate, fără a se mai acorda un alt termen de amânare.”

32. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Dacă directorul/persoana desemnată amână soluționarea cererii, rezoluția va fi redactată prin grija personalului cu atribuții de grefă.

(2) Motivele amânării și noul termen vor fi comunicate:

a) pentru persoanele fizice autorizate/întreprinderile individuale/întreprinderile familiale solicitantului prezent de îndată, sub semnătura acestuia;

b) pentru celelalte cazuri, prin afișarea rezoluției la sediul ORCT, pe site și pe portalul de servicii ONRC.

(3) În cazul în care au fost formulate cereri de intervenție, potrivit art. 71 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, cu modificările ulterioare, ORCT ia măsuri pentru menționarea în registrul comerțului și transmiterea, către instanța judecătorească competentă, a întregului dosar, care cuprinde cererea de înregistrare în registrul comerțului, cererea de intervenție, precum și înscrisurile depuse în susținerea acestora, astfel cum acestea au fost depuse.”

33. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Înregistrările în registrul comerțului se fac în baza rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești definitive, cu excepția cazurilor în care legea prevede altfel.

(2) Înregistrările în registrul comerțului se efectuează, după caz:

a) în termen de 24 de ore de la data pronunțării încheierii judecătorului delegat/rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate sau de la data comunicării hotărârii judecătorești privind înmatricularea;

b) în termen de 24 de ore de la data pronunțării rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate sau de la data comunicării hotărârii judecătorești privind înregistrarea mențiunilor;

c) în termen de 15 zile de la data primirii copiei legalizate a hotărârii judecătorești definitive referitoare la faptele și actele prevăzute la art. 21 lit. e)—g) din Legea nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă prin lege specială nu se dispune altfel.

(3) Rezoluțiile directorului ORCT/persoanei desemnate referitoare la orice înregistrare în registrul comerțului sunt executorii de drept și sunt supuse numai plângerii. Formularea plângerii nu suspendă executarea rezoluției.

(4) Actele prin care se dispune o înregistrare în registrul comerțului se duc la îndeplinire de către personalul ORCT.”

34. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) După efectuarea în registrul comerțului a înregistrărilor dispuse prin rezoluția directorului ORCT/persoanei desemnate sau, după caz, prin hotărâre judecătorească, solicitantului sau împuternicitului acestuia i se eliberează, după caz, următoarele:

a) certificatul de înregistrare, conținând numărul de ordine din registrul comerțului, identificatorul unic la nivel european (EUID) și codul unic de înregistrare atribuit de Ministerul Finanțelor Publice, însoțit de rezoluția privind înmatricularea profesionistului sau înregistrarea sucursalei sau, după caz, a înregistrării mențiunilor având ca obiect modificarea datelor din certificatul de înregistrare;

b) certificatul de înscriere de mențiuni, însoțit de rezoluția directorului ORCT/persoanei desemnate, în cazul solicitării înscrierii mențiunilor prevăzute de lege;

c) certificatul de îndreptare eroare materială, însoțit, după caz, de rezoluția directorului ORCT/persoanei desemnate;

d) certificatul de radiere, însoțit, după caz, de rezoluția directorului ORCT/persoanei desemnate;

e) rezoluția directorului ORCT/persoanei desemnate, în cazurile în care s-a respins sau s-a luat act de renunțarea la cererea de înregistrare formulată;

f) certificatele constatatoare care atestă înregistrarea declarațiilor pe propria răspundere cerute de lege privind autorizarea funcționării.

(2) În cazul în care înregistrarea în registrul comerțului este dispusă prin hotărâre judecătorească, solicitantului sau împuternicitului acestuia i se eliberează, după caz, certificatul de înregistrare și documentul care certifică înscrierea în registrul comerțului a datelor corespunzătoare.

(3) La solicitare, ORCT eliberează copie de pe cererea de înregistrare formulată de solicitant și de pe declarațiile-tip pe propria răspundere, după caz. În acest caz, ORCT percepe și tariful de multiplicare stabilit prin ordin al ministrului justiției.”

35. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — (1) Certificatul de înregistrare și, după caz, certificatul de înscriere de mențiuni, certificatul de menționare a depunerii, certificatul de îndreptare eroare materială și certificatul de radiere se eliberează în 3 zile lucrătoare de la data înregistrării cererii, dacă persoana competentă să soluționeze cererile de înregistrare nu dispune altfel, pentru completarea documentației.

(2) Înscrisurile care atestă efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului se eliberează la ghișeu, solicitantului sau împuternicitului său, sub semnătură în registrul anume constituit la nivelul fiecărui ORCT pentru ridicarea înscrisurilor, după ce acesta prezintă dovada achitării eventualelor diferențe de tarif. Dacă solicitantul a optat pentru transmiterea prin poștă a înscrisurilor care atestă înregistrarea, expedierea acestora se va efectua după ce solicitantul face dovada achitării tarifului poștal.

(3) Modalitatea de eliberare a documentelor și datele care confirmă înregistrarea/eliberarea acestora se înregistrează în sistemul informatic integrat.”

36. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — După efectuarea înregistrărilor în registrul comerțului, ORCT transmite, din oficiu, spre publicare pe pagina de internet a ONRC și/sau pe portalul de servicii on-line al acestuia sau, după caz, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a sau Partea a VII-a, respectiv în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, după caz, pe cheltuiuala solicitantului, actele prevăzute de lege.”

37. La titlul II, denumirea capitolului II, se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL II

Înmatricularea profesioniștilor persoane juridice și înregistrarea profesioniștilor persoane fizice”

38. La titlul II capitolului II, denumirea secțiunii 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA 1

Operațiuni prealabile înmatriculării/înregistrării”

39. La articolul 28, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Firma constituie un element obligatoriu de identificare și individualizare a profesioniștilor supuși înregistrării în registrul comerțului.

(2) Firma este, după caz, numele de stare civilă, respectiv denumirea sub care profesionistul își desfășoară activitatea și care îl deosebește de orice alt profesionist.”

40. La articolul 29, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) O firmă este disponibilă, adică susceptibilă de a fi apropiată de un profesionist, atunci când nu aparține altui profesionist prin înregistrarea ei anterioară în registrul comerțului.”

41. La articolul 34, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — (1) Firma unui profesionist persoană fizică autorizată, respectiv a unei întreprinderi individuale se compune din numele și, după caz, prenumele persoanei fizice scrise în întregime sau din numele și inițialele prenumelui/prenumelor acesteia, urmate de sintagma «persoană fizică autorizată» sau PFA, respectiv «întreprindere individuală», scrisă în întregime.”

42. La articolul 35, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În caz de identitate de nume și prenume cu un alt profesionist persoană fizică autorizată/întreprindere individuală sau cu firma unei alte întreprinderi familiale înregistrată în registrul comerțului sau rezervată în vederea înregistrării, se aplică corespunzător dispozițiile art. 34 alin. (2).”

43. Articolul 55 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 55. — Verificarea disponibilității și/sau rezervarea firmei se face la solicitarea persoanei interesate, în baza completării cererii-tip, cu menționarea a 3 denumiri diferite, în ordinea preferinței, la care se anexează următoarele:

a) dovada acordului expres al titularului precedent sau al succesorilor acestuia, după caz, privind continuarea activității sub firma anterioară de către dobânditorul fondului de comerț, cu aplicarea corespunzătoare a dispozițiilor art. 53 alin. (2), în original;

b) dovada consimțământului persoanei străine de societatea în nume colectiv sau de societatea în comandită simplă al cărei nume figurează în firmă, în formă autentică, în original sau în copie legalizată;

c) procură specială/generală autentică sau împuternicire avocațială ori contract de prestări servicii și documentul care atestă calitatea persoanelor autorizate să acorde, potrivit normelor ce le reglementează profesia, asistență de specialitate necesară pentru înființarea și reorganizarea persoanelor juridice.”

44. La articolul 56, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Solicitantului i se eliberează, sub semnătură sau, după caz, prin mijloace electronice sau prin poștă/curier, dovada privind verificarea disponibilității și rezervarea firmei. Dovada eliberată este valabilă pentru o perioadă de 3 luni de la data rezervării și poate fi prelungită succesiv, la cererea formulată de solicitant înainte de expirarea acesteia.”

45. La articolul 57, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Rezervarea firmei, efectuată de ORCT prin personalul său sau prin intermediul portalului de servicii online al ONRC, are caracter administrativ și prealabil, asupra legalității formale a firmei urmând a se pronunța directorul ORCT/persoana desemnată, cu ocazia soluționării cererii de înregistrare în registrul comerțului.”

46. La articolul 58, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Emblema este un element complementar și facultativ pentru identificarea și individualizarea profesionistului, deosebind o activitate economică de o altă activitate economică de același fel.”

47. La articolul 59, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 59. — (1) Emblemele vor putea fi folosite pe panouri de reclamă, pe afișe, în publicații, pe prospecte, pe facturi, pe note

de comandă, pe corespondență și în orice alt mod numai dacă vor fi însoțite în mod vizibil de firma profesionistului.”

48. La articolul 61, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Verificarea este operațiunea prin care se determină dacă elementele componente ale emblemei sunt distinctive față de emblemele înregistrate sau rezervate în vederea înregistrării în registrul comerțului, la nivel național.”

49. La articolul 62, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nu se poate deroga de la respectarea dispozițiilor alin. (1) nici prin acordul scris dat de profesionistul persoană fizică sau persoană juridică având emblema înregistrată în registrul comerțului, pentru utilizarea unei embleme identice de către un terț.”

50. Articolul 64 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — Verificarea distinctivității și disponibilității emblemei se efectuează la solicitarea profesionistului, pe bază de cerere, în care va face o scurtă descriere a elementelor acesteia, conținut, elemente grafice, formă, culoare etc., și la care anexează macheta emblemei în 3 exemplare destinate aplicării pe dovada eliberată deponentului și pe cererea de rezervare, respectiv arhivării în catalogul emblemelor.”

51. La articolul 65, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 65. — (1) Solicitantului i se eliberează, sub semnătură sau, după caz, prin mijloace electronice sau prin poștă/curier, dovada privind disponibilitatea și rezervarea emblemei.

(2) Dovada eliberată este valabilă pentru o perioadă de 3 luni de la data rezervării și poate fi prelungită succesiv, la cererea solicitantului, formulată înainte de expirarea duratei.”

52. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. — La cererea de înregistrare a emblemei se atașează 3 exemplare ale acesteia, destinate aplicării pe cele două exemplare ale rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate, și anume acela care se comunică solicitantului și acela care se depune în dosarul profesionistului, respectiv în scopul arhivării în catalogul emblemelor.”

53. La titlul II, capitolul II, denumirea secțiunii a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 2-a

Reguli generale privind înmatricularea/înregistrarea”

54. La articolul 68, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 68. — (1) Profioniștii persoane fizice autorizate, întreprinderile individuale și familiale, profioniștii persoane juridice, sucursalele acestora din urmă, înainte de începerea activității economice, precum și alte persoane juridice prevăzute în mod expres de lege, înainte de începerea activității economice, au obligația să ceară înmatricularea în registrul comerțului.”

55. La articolul 69, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 69. — (1) La cererea de înregistrare a profioniștilor persoane juridice supuși obligației de înmatriculare în registrul comerțului se atașează următoarele:

a) dovada rezervării firmei și, după caz, a emblemei și, dacă este cazul, acordul pentru utilizarea denumirii, prevăzut la art. 39 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în original, în format letric sau transmis prin mijloace electronice; obligația de prezentare a dovezii rezervării firmei/emblemei este îndeplinită prin grija personalului ORCT, în cazurile în care solicitantul indică, în orice modalitate, numărul de înregistrare a acesteia;

b) înscrisul care atestă dreptul de folosință asupra spațiilor cu destinație de sediu social și/sau de sedii secundare, în original sau, după caz, în copie certificată de parte sau în copie legalizată;

c) avizul privind schimbarea destinației imobilelor colective cu regim de locuință, prevăzut de Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare, în original; în cazul societăților, avizul nu este necesar atunci când administratorul sau, după caz, administratorii declară pe propria răspundere faptul că la sediul social nu se desfășoară activitate;

d) declarațiile pe propria răspundere date de către fondatori și de către administratori/membrii consiliului de administrație, respectiv membrii consiliului de supraveghere și, dacă este cazul, de directori și membrii directoratului, cenzori/auditori ori de reprezentanții acestora, dacă sunt persoane juridice, numiți prin actul constitutiv, din care să rezulte că îndeplinesc condițiile legale pentru aceste calități, sub semnătură privată, în formă autentică, în formă atestată de avocat sau certificate de personalul desemnat al ORCT, în original, în format letric sau prin mijloace electronice;

e) informațiile din cazierul fiscal al asociațiilor, acționarilor, membrilor și reprezentanților legali sau desemnați, care au obligația prezentării certificatului de cazier fiscal, obținute de către ORCT, din oficiu, de la ANAF;

f) declarația-tip pe propria răspundere privind autorizarea funcționării, în original, semnată de asociați sau de reprezentanții legali ai societății;

g) pentru fondatorul persoană juridică română, informații privind datele de identificare, reprezentanții legali și starea firmei, obținute prin grija personalului ORCT, din oficiu; în cazul fondatorilor persoane juridice nerezidente se vor depune extrasul de registru/certificatul emis de registru în care sunt înmatriculați, în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat, în original;

h) actele de identitate ale fondatorilor, administratorilor, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere, membrilor directoratului, cenzorilor, auditorilor persoane fizice, după caz, în copie certificată de parte;

i) declarația în vederea înregistrării fiscale, semnată de reprezentanții legali, în original, precum și anexa privind investiția străină, dacă este cazul;

j) dovada autorizațiilor/avizelor eliberate de autoritățile competente ca o condiție prealabilă înmatriculării în registrul comerțului, când emiterea unor astfel de autorizații/avize este prevăzută de lege, în copie certificată de parte;

k) dovada privind plata tarifului legal privind publicitatea și, după caz, a celui poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

56. La articolul 69, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Persoanele fizice și juridice care nu sunt înregistrate fiscal în România vor depune declarația pe propria răspundere, în formă autentică, a persoanei fizice sau a reprezentantului persoanei juridice, după caz, din care să rezulte că nu au săvârșit fapte și nu s-au aflat în situații de natura celor care se înscriu în evidența cazierului fiscal, precum și că nu sunt înregistrate fiscal în România, în original.”

57. Articolul 70 se abrogă.

58. Articolul 71 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 71. — (1) Înregistrarea fiscală a persoanelor fizice și juridice prevăzute la art. 4 se face prin intermediul ORCT, care comunică pe cale electronică Ministerului Finanțelor Publice datele din cererea de înregistrare, admisă prin rezoluție de către directorul ORCT/persoana desemnată, pentru atribuirea codului unic de înregistrare.

(2) Modificarea datelor cuprinse în certificatul de înregistrare și a celorlalte date înscrise în registrul comerțului se comunică pe cale electronică Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Codul unic de înregistrare este utilizat, potrivit legii, de toate sistemele informatice care prelucrează date privind

profesiunii înregistrați în registrul comerțului, precum și de acestea în relațiile cu terții, inclusiv cu autoritățile și instituțiile publice, pe toată durata funcționării lor.

(4) Societățile, societățile naționale, companiile naționale, regiile autonome, grupurile de interes economic, grupurile europene de interes economic, societățile cooperatice, societățile cooperatice europene, cooperaticele agricole, cooperaticele de credit și casele centrale ale cooperativilor de credit dobândesc personalitate juridică la data înmatriculării în registrul comerțului.”

59. La titlul II capitolul II, denumirea secțiunii a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Reguli specifice privind înmatricularea/înregistrarea”

60. La titlul II capitolul II secțiunea a 3-a, denumirea subsecțiunii 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„SUBSECȚIUNEA 1

Înregistrarea profesioniștilor persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și întreprinderi familiale”

61. Articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) Înregistrarea în registrul comerțului a persoanelor fizice autorizate, a întreprinderilor individuale și familiale se face în baza rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate sau, după caz, a unei hotărâri judecătorești.

(2) Cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării va fi depusă la ORCT în a cărui rază teritorială persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială își declară sediul profesional și va avea atașate următoarele înscruri:

a) copia actului de identitate, certificată olograf de către titular privind conformitatea cu originalul;

b) orice înscris care atestă dreptul de folosință asupra sediului profesional/punctului de lucru și/sau atestă afectarea specială a spațiului, în copie certificată de către titular privind conformitatea cu originalul;

c) avizul privind schimbarea destinației imobilelor colective cu regim de locuință, prevăzut de Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare, în original; dacă la sediul profesional, imobil cu destinație de locuință, nu se desfășoară nicio activitate economică, persoana fizică titulară a PFA, titularul întreprinderii individuale sau membrul întreprinderii familiale care are dreptul de folosință asupra imobilului depune o declarație pe propria răspundere, sub semnătură privată, în original, prin care atestă faptul că la sediul profesional nu desfășoară activitate economică;

d) declarație pe propria răspundere care să ateste îndeplinirea condițiilor legale de funcționare prevăzute de legislația specială din domeniul sanitar, sanitar-veterinar, protecției mediului și protecției muncii, în original;

e) copii certificate olograf de pe documentele care atestă pregătirea profesională, dacă aceasta este cerută, potrivit unor prevederi legale speciale;

f) verificarea unicității calității de persoană fizică autorizată/titular al întreprinderii individuale/membru al întreprinderii familiale, obținută prin grija personalului ORCT;

g) informațiile din cazierul fiscal, obținute de către ORCT, din oficiu, de la ANAF;

h) specimenul de semnătură, certificat în condițiile legii de către directorul ORCT sau de către înlocuitorul acestuia ori legalizat de notarul public, în original, sau, după caz, împuternicirea avocațială care conține semnătura persoanei fizice care se autorizează/reprezentantului asociației familiale;

i) după caz, declarația titularului întreprinderii individuale/persoanei fizice autorizate că soția/soțul participă în mod obișnuit la activitatea desfășurată de întreprinderea individuală/persoana fizică autorizată, în original;

j) dovada rezervării firmei și, după caz, a emblemei, în original; obligația de prezentare a dovezii rezervării firmei/emblemei este îndeplinită prin grija personalului ORCT, în cazurile în care solicitantul indică, în orice modalitate, numărul de înregistrare a acesteia;

k) alte acte prevăzute de lege.

(3) Pentru întreprinderea familială se va depune și acordul de constituire care va cuprinde toate elementele prevăzute de lege, în original, precum și procura specială de reprezentare, în copie certificată de parte.

(4) Dacă odată cu cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării se declară și patrimoniul de afecțaiune, va fi depusă declarația dată anume în acest sens, în original. În cazul întreprinderii familiale, patrimoniul de afecțaiune este declarat prin acordul de constituire.

(5) Sediul profesional, punctele de lucru și obiectul de activitate, cu indicarea celui principal și a celor secundare, se declară în cererea de înregistrare în registrul comerțului și de autorizare a funcționării. Dispozițiile art. 69 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

62. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73. — (1) Cererea de înmatriculare a unei societăți va avea atașate, pe lângă actele prevăzute la art. 69 alin. (1), următoarele:

a) actul constitutiv, încheiat în una dintre următoarele forme, la alegerea părților: în forma unui înscris sub semnătură privată; în forma unui înscris sub semnătură privată atestat de avocat cu privire la identitatea semnatarilor, a conținutului și a datei actului; în forma unui înscris sub semnătură privată certificat de ORCT, la cererea părții; în formă autentică, în cazurile prevăzute de lege. Forma autentică a actului constitutiv este obligatorie când:

— printre bunurile subscrise ca aport la capitalul social se află un imobil;

— se constituie o societate în nume colectiv sau în comandită simplă;

— societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică;

b) dovada depunerii aporturilor în numerar și/sau actele privind proprietatea, iar în cazul în care printre ele figurează și imobile, certificatul constatator al sarcinilor de care sunt grevate. Pentru aporturile în creanțe, în cazul societăților în nume colectiv, societăților în comandită simplă și al societăților pe acțiuni constituite prin subscripție simultană, titlurile de creanță se prezintă în copii certificate de parte;

c) dovada evaluării bunurilor aportate în natură sau, după caz, raportul de expertiză privind evaluarea acestora, în cazul societăților pe acțiuni și al societăților cu răspundere limitată cu asociat unic, în original;

d) specimenul de semnătură al administratorilor, membrilor directoratului, precum și al altor persoane cu puteri de reprezentare a societății, în original, în formele prevăzute de lege;

e) actele constatatoare ale operațiunilor încheiate de fondatori în contul societății pe acțiuni constituite prin subscripție publică, aprobate de adunarea constitutivă, dacă nu au fost prevăzute în actul constitutiv, în copie certificată de parte;

f) după caz, dovada privind acceptarea expresă a mandatului de administrator/membru al directoratului de către persoanele care au fost numite prin actul constitutiv, în original;

g) dovezi privind îndeplinirea condițiilor prevăzute prin legi speciale, corespunzător domeniului de activitate, în original sau în copie certificată.

(2) Când societatea pe acțiuni se constituie prin subscripție publică, prin grija personalului ORCT, din oficiu se verifică menționarea depunerii și publicării prealabile în Monitorul Oficial

al României, Partea a IV-a, a prospectului de emisiune semnat de subscriitorii.

(3) În actul constitutiv al societății cu participare străină la capitalul social, sumele subscrise și/sau vărsate de persoane nerezidente în valută liber convertibilă se exprimă și în lei, la cursul comunicat de Banca Națională a României la data actului constitutiv.”

63. Articolul 74 se abrogă.

64. La articolul 76, litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) dovada privind plata tarifului legal, în original sau în copie certificată de parte.”

65. La articolul 81 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) regulamentul de organizare și funcționare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în copie certificată de parte;”

66. La articolul 81 alineatul (1), literele b) și h) se abrogă.

67. La articolul 82, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) dovada privind plata tarifului legal, în original sau în copie certificată de parte.”

68. La articolul 83, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) actul constitutiv al societății cooperative, încheiat sub semnătură privată și semnat de toți membrii fondatori sau, după caz, încheiat în formă autentică, dacă la capitalul social s-a subscris ca aport în natură un imobil, în original;”

69. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — La cererea de înmatriculare a unei cooperative de credit se atașează înscrisurile prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. b)—f) și h)—k) și, după caz, lit. l) și la art. 73 alin. (1) lit. a), b), d), f) și g).”

70. La articolul 86, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) actul constitutiv încheiat sub semnătură privată și atestat de avocat;”

71. Articolul 92 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 92. — (1) La cererea de înmatriculare a unui institut național de cercetare-dezvoltare se atașează următoarele:

a) regulamentul de organizare și funcționare a institutului național de cercetare-dezvoltare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, în copie certificată de parte, care să cuprindă lista activităților economice pe care le desfășoară;

b) actul de numire a persoanelor împuternicite să reprezinte institutul național de cercetare-dezvoltare, dacă acestea nu au fost numite prin regulamentul de organizare și funcționare, din care să rezulte limitele puterilor conferite acestora, în copie certificată de parte;

c) actele de identitate ale persoanelor împuternicite să reprezinte institutul național de cercetare-dezvoltare, în copii certificate de parte;

d) specimenul de semnătură al persoanelor prevăzute la lit. b). (2) Dispozițiile art. 69 se aplică în mod corespunzător.”

72. Articolul 93 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 93. — La cererea de înmatriculare a filialei unei persoane juridice se atașează înscrisurile prevăzute de prezentele norme, potrivit formei juridice de organizare alese.”

73. Articolele 94—97 se abrogă.

74. Articolul 98 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 98. — (1) La cererea de înregistrare a sucursalei înființate de o societate cu sediul în România se atașează:

a) hotărârea adunării generale a asociaților/acționarilor sau, după caz, decizia consiliului de administrație, respectiv a directoratului, prin care a fost înființată sucursala, care trebuie să cuprindă sediul secundar, obiectul de activitate, datele de

identificare a persoanelor împuternicite să reprezinte sucursala și limita mandatului acordat, în original;

b) dovada privind sediul sucursalei;

c) dovada autorizațiilor/avizelor eliberate de autoritățile competente ca o condiție prealabilă înmatriculării în registrul comerțului, când emiterea unor astfel de autorizații/avize este prevăzută de lege, în copie certificată de parte;

d) declarațiile date pe propria răspundere de către persoanele împuternicite să reprezinte sucursala, din care să rezulte că îndeplinesc condițiile legale pentru deținerea acestei calități, atestate de avocat, în formă autentică sau în original cu dată certă;

e) informațiile din cazierul fiscal pentru persoanele împuternicite să reprezinte sucursala, în original;

f) specimenul de semnătură al persoanelor împuternicite să reprezinte sucursala, în una dintre formele prevăzute de lege, în original;

g) declarația-tip pe propria răspundere privind autorizarea funcționării, în original.

(2) Dispozițiile art. 69 se aplică în mod corespunzător.”

75. Articolele 99—104 se abrogă.

76. La articolul 105, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Dacă sucursala se înființează în alt județ decât acela în care își are sediul persoana juridică care a înființat-o, menționarea înregistrării sucursalei la ORCT de la sediul principal se face din oficiu, pe baza notificării transmise pe cale electronică de către ORCT la care s-a înmatriculat sucursala, conținând un extras cu datele înregistrate în registrul comerțului.

(3) Înființarea/Desființarea sucursalei, modificările privind sediul sau modificările privind denumirea sucursalei, obiectul principal de activitate al acesteia și persoana împuternicită se înregistrează la ORCT de la sediul persoanei juridice care a înființat sucursala, din oficiu, pe baza notificării transmise pe cale electronică de către ORCT la care s-a înmatriculat sucursala, conținând extras cu datele înregistrate în registrul comerțului.”

77. La articolul 105, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) Persoanele juridice române care deschid sucursale în străinătate au obligația menționării acestora la oficiul registrului comerțului din România, după înregistrarea lor în statele respective, pe baza unui document care să ateste înregistrarea lor în statele respective.”

78. Articolul 106 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 106. — (1) La cererea de înregistrare a sucursalei unei persoane juridice străine se atașează următoarele înscrisuri:

a) actul constitutiv și statutul persoanei juridice din străinătate, dacă sunt conținute în documente separate, împreună cu toate modificările acestor documente, sau actul constitutiv actualizat, în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat;

b) documente care să ateste sediul social al persoanei juridice din străinătate, obiectul de activitate al acesteia și, cel puțin anual, valoarea capitalului subscris, în cazul sucursalelor persoanei juridice din state care nu sunt state membre ale Uniunii Europene sau state participante la Spațiul Economic European, dacă aceste informații nu sunt incluse în documentele prevăzute la lit. a);

c) un certificat, în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat, de la registrul în care este înmatriculată persoana juridică din străinătate, care să ateste existența societății;

d) anual, situațiile financiare ale persoanei juridice din străinătate, aprobate, verificate și publicate potrivit legislației statului în care aceasta are sediul social, care vor fi supuse

acelorași formalități de publicitate prevăzute pentru situațiile financiare ale societăților persoane juridice române;

e) situațiile financiare ale persoanei juridice din străinătate, așa cum sunt ele întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legislația statului membru care guvernează persoana juridică din străinătate, în cazul în care persoana juridică din străinătate care deschide o sucursală în România are sediul social într-un stat membru al Uniunii Europene;

f) situațiile financiare ale operatorului economic din străinătate, așa cum sunt acestea întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legea din România, cu excepția cazului în care legea care guvernează persoana juridică din străinătate prevede reguli contabile echivalente celor aflate în vigoare în Uniunea Europeană, în cazul în care persoana juridică din străinătate care deschide o sucursală în România nu este guvernată de legea unui stat membru al Uniunii Europene sau al Spațiului Economic European;

g) dovada sediului sucursalei;

h) informații privind cazierul fiscal, pentru persoanele împuternicite să reprezinte sucursala, sau declarații autentice, potrivit art. 69 alin. (3), după caz, în traducerea legalizată efectuată de un traducător autorizat;

i) actele de identitate ale persoanelor împuternicite să reprezinte sucursala, în copii certificate de părți;

j) declarația-tip pe propria răspundere cu privire la îndeplinirea condițiilor de funcționare/desfășurare a activității, în original.

(2) Dispozițiile art. 69 se aplică în mod corespunzător.”

79. Articolul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 107. — În cazul înregistrării mai multor sucursale în județe diferite, înscrisurile prevăzute la art. 106 se depun numai la unul dintre ORCT, la alegerea profesionistului, care le va transmite pe cale electronică tuturor ORCT care înregistrează sucursalele aceleiași persoane juridice străine în registrul comerțului în care sunt înregistrate celelalte sucursale, precizându-se care este registrul prin care se asigură formalitățile de publicitate.”

80. După articolul 107 se introduce un nou articol, articolul 107¹, cu următorul cuprins:

„Art. 107¹. — (1) Oficiul registrului comerțului primește, prin sistemul de interconectare a registrelor comerțului, informațiile și documentele privind deschiderea și încetarea oricărei proceduri de dizolvare, lichidare sau de insolvență a persoanei juridice dintr-un stat membru al Uniunii Europene, precum și privind radierea acesteia din registru, în vederea înregistrării din oficiu a acestora, cu titlu gratuit, în registrul comerțului în care sunt înregistrate la sucursalele deschise de aceasta.

(2) Oficiul registrului comerțului transmite, prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor comerțului, cu titlu gratuit, informațiile și documentele prevăzute la alin. (1) privitoare la persoanele juridice înregistrate în România și care au înființate sucursale în alte state membre ale Uniunii Europene, în vederea înregistrării acestor date în registrul comerțului.

(3) În cazul în care persoana juridică din statul membru al Uniunii Europene a fost radiată din registru, oficiul registrului comerțului radiază, din oficiu, cu titlu gratuit, sucursalele acesteia, imediat ce a primit informațiile și documentele potrivit prevederilor alin. (1).”

81. Articolul 108 se abrogă.

82. La articolul 110, alineatele (1), (2), (5) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 110. — (1) Înregistrarea în registrul comerțului a modificării datelor persoanelor fizice autorizate, ale întreprinderilor individuale și familiale se face prin completarea cererii de înregistrare, în baza rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate sau, după caz, în baza unei hotărâri judecătorești prin care se dispune înregistrarea mențiunilor.

(2) Cererea de înregistrare în registrul comerțului va fi depusă la ORCT unde persoana fizică autorizată, întreprinderea individuală sau familială își are declarat sediul profesional și va avea atașate următoarele înscrisuri, după caz:

a) pentru schimbarea sediului profesional și declararea punctelor de lucru se vor depune înscrisurile prevăzute la art. 72 alin. (2) lit. b)—d) și, după caz, cele menționate la lit. e);

b) pentru înregistrarea modificărilor datelor de identificare a persoanei fizice autorizate, titularului întreprinderii individuale sau membrilor întreprinderii familiale se depun copii certificate de parte ale actelor din care rezultă noile date de identificare.

(5) Pentru schimbarea statutului juridic dobândit și autorizarea ca întreprinzător persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale a persoanei fizice autorizate ori pentru schimbarea statutului juridic dobândit al întreprinzătorului persoană fizică titular al unei întreprinderi individuale și autorizarea ca persoană fizică autorizată la cererea de înregistrare vor fi atașate documentele prevăzute la art. 72 alin. (2) lit. d).

(6) Dispozițiile art. 72 se aplică în mod corespunzător.”

83. Articolul 111 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 111. — (1) Persoanele juridice înmatriculate în registrul comerțului au obligația, în cursul exercitării activității economice și la încetarea acesteia, să ceară înscrierea în registrul comerțului a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege.

(2) Înscrierea în registrul comerțului a mențiunilor privind actele și faptele a căror înregistrare este prevăzută de lege poate fi solicitată și de orice persoană interesată sau, după caz, din oficiu.”

84. Articolul 112 se abrogă.

85. Articolul 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 114. — În situația modificării datelor de identificare ale fondatorilor profesioniștilor persoane juridice, asociațiilor, administratorilor, directorilor, membrilor consiliului de supraveghere, membrilor directoratului, cenzorilor, auditorilor financiari, lichidatorilor, persoanelor împuternicite sau reprezentanților persoanei juridice, se depun copiile certificate de parte ale actelor din care rezultă noile date de identificare.”

86. Articolul 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 115. — Modificarea actelor constitutive ale societăților, ale societăților cooperative, ale cooperativelor agricole, ale cooperativelor de credit, ale caselor centrale și ale grupurilor de interes economic, respectiv ale societăților europene cu sediul în România, ale societăților cooperative europene cu sediul în România și ale grupurilor europene de interes economic cu sediul în România se face pe baza hotărârii adunării generale a asociațiilor/membrilor ori, după caz, a consiliului de administrație sau a directoratului, respectiv prin hotărârea membrilor grupului de interese economice sau a grupului european de interese economice cu sediul în România ori prin hotărârea instanței judecătorești, după caz.”

87. Articolul 116 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 116. — (1) Actul modificator se încheie în forma în care s-a încheiat actul modificat. Actul modificator trebuie încheiat în formă autentică, atunci când se realizează majorarea capitalului social prin aport în natură al unui imobil sau prin subscripție publică ori în cazul modificării actului constitutiv al societății în nume colectiv sau în comandită simplă.

(2) Actul pentru schimbarea formei juridice a unei societăți se încheie în formă autentică în cazul societății în nume colectiv sau în comandită simplă.”

88. La articolul 117 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 117. — (1) După fiecare modificare a actelor constitutive, pentru înregistrarea mențiunilor corespunzătoare în registrul comerțului, administratorul, consiliul de administrație, respectiv directoratul va depune, pentru societăți, grupurile de interes economic și grupurile europene de interes economic, odată cu depunerea actului prevăzut la art. 115, după caz, la registrul comerțului actul constitutiv actualizat, în original, în una dintre următoarele forme:”.

89. Articolul 118 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 118. — (1) Modificarea firmei și/sau a emblemei se face cu respectarea dispozițiilor prevăzute la art. 28—67, inclusiv în cazul schimbării unei societăți cu răspundere limitată debutant în societate cu răspundere limitată.

(2) Cererea de înregistrare a mențiunii privind schimbarea firmei sau a emblemei va fi însoțită de:

— dovada privind rezervarea firmei/emblemei, în original;

— hotărârea adunării generale prin care s-a decis modificarea, în original;

— dovada privind plata tarifului legal privind publicitatea și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

90. Articolul 119 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 119. — Cererea de înregistrare a mențiunii privind schimbarea sediului social va fi însoțită de înscrisurile prevăzute la art. 69 alin. (1) lit. b) și f) și la art. 115 și de dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată.”

91. Articolul 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 120. — (1) Schimbarea sediului social în alt județ impune înregistrarea persoanei juridice în registrul comerțului de la noul sediu și radierea înmatriculării acesteia din registrul comerțului de la vechiul sediu social.

(2) Cererea de mențiuni va cuprinde solicitarea efectuării ambelor operațiuni și se depune la ORCT unde este înmatriculată persoana juridică în cauză sau la ORCT unde persoana juridică își va stabili sediul social, însoțită de dovada achitării tarifului legal de publicare, în original.

(3) Cererea de înregistrare va fi însoțită de solicitarea verificării disponibilității și rezervare a firmei, în situația în care denumirea actuală a profesionistului nu a fost înregistrată anterior la nivel național. În acest caz, cererea de verificare a disponibilității și rezervare a firmei se transmite de îndată prin mijloace electronice la ORCT unde urmează să se mute sediul respectivei persoane juridice, iar rezultatul verificării se transmite prin aceleași mijloace la ORCT unde s-a înregistrat cererea.”

92. Articolul 121 se abrogă.

93. Articolul 122 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 122. — (1) Dispozițiile rezoluției directorului ORCT/ persoanei desemnate prin care se autorizează schimbarea sediului unei persoane juridice în alt județ, înregistrarea persoanei juridice în registrul comerțului de la noul sediu și radierea înmatriculării acesteia din registrul comerțului în care este înregistrată se duc la îndeplinire atât de către ORCT de la vechiul sediu, cât și de ORCT de la noul sediu.

(2) Certificatul de înregistrare în registrul comerțului se emite de către ORCT de la noul sediu, în temeiul rezoluției prevăzute la alin. (1), comunicată prin mijloace electronice de către ORCT unde a fost pronunțată.

(3) Certificatul de radiere din registrul comerțului se emite de către ORCT de la vechiul sediu, în temeiul rezoluției prevăzute la alin. (1). Reînmatricularea persoanei juridice la ORCT de la

noul sediu și radierea acesteia de la ORCT de la vechiul sediu se efectuează în aceeași zi.

(4) Documentele care atestă înregistrarea în registrul comerțului a mențiunii având ca obiect schimbarea sediului în alt județ pot fi eliberate persoanei juridice, conform opțiunii acesteia, de oricare dintre ORCT implicate.

(5) În cazul în care solicitantul optează pentru eliberarea prin poștă, cererea va fi însoțită de dovada plății tarifului poștal, în original sau în copie certificată.”

94. La articolul 123, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 123. — (1) În cazul schimbării datelor privind sediul social, ca urmare a modificării, pe cale administrativă, a denumirii localității sau a străzii ori a renumerotării imobilelor, persoanele juridice înmatriculate vor solicita, în baza înscrisurilor justificative, înregistrarea modificărilor intervenite și eliberarea unui nou certificat de înregistrare.”

95. La articolul 125, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Radierea societăților prevăzute la alin. (1) se efectuează în temeiul notificării atestând înmatricularea, transmisă de registrul statului membru al Uniunii Europene unde a fost transferat sediul, și se publică, pe cheltuiala societății respective, în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în baza rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate.”

96. La articolul 126, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 126. — (1) Înregistrarea în registrul comerțului a reducerii sau a prelungirii duratei de existență a persoanei juridice se efectuează după îndeplinirea formalităților de publicitate a hotărârii prevăzute la art. 115, adoptată de organul competent, cu achitarea tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

97. La articolul 126, alineatul (3) se abrogă.

98. Articolul 127 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 127. — Cererea de înregistrare a mențiunii de prelungire/reducere a duratei de existență a unei persoane juridice prevăzute la art. 4 lit. c), d) și f)—k) se depune la registrul comerțului după 30 de zile de la publicarea hotărârii.”

99. Articolul 128 se abrogă.

100. Articolul 129 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 129. — (1) Pentru înregistrarea mențiunilor privind modificarea obiectului de activitate, solicitantul va anexa la cererea de înregistrare înscrisul prevăzut la art. 115, după caz, declarația-tip menționată la art. 69 alin. (1) lit. f), în original, precum și dovada plății tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.

(2) Dispozițiile art. 69 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

101. Articolul 130 se abrogă.

102. Articolul 131 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 131. — (1) La cererea pentru înregistrarea mențiunilor privind transmiterea convențională a părților de interes/părților sociale la societățile în nume colectiv, în comandită simplă și cu răspundere limitată se atașează:

a) hotărârea adunării generale, în original;

b) copii certificate de parte de pe actele de identitate ale persoanelor fizice sau persoanelor juridice nerezidente, care se vor depune și în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat; extrasul de registru/certificatul emis de registru în care este înmatriculată societatea, în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat, în original;

c) declarația pe propria răspundere privind îndeplinirea condițiilor legale pentru a deține calitatea de asociat și

informațiile din cazierul fiscal, în cazul transmiterii părților de interes/părților sociale către o persoană din afara persoanei juridice, în original;

d) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.

(2) Pentru înregistrarea mențiunilor privind modificarea asociaților la societățile în nume colectiv, în comandită simplă sau cu răspundere limitată ori la un grup de interes economic/grup european de interes economic cu sediul în România, ca efect al unei hotărâri judecătorești definitive prin care s-a încuviințat retragerea ori prin care s-a dispus excluderea unui asociat/unor asociați/unui membru/unor membri, solicitantul va atașa această hotărâre la cererea de înregistrare.

(3) Pentru înregistrarea mențiunilor privind transmiterea convențională a părților de interes la un grup de interes economic sau la un grup european de interes economic cu sediul în România, solicitantul va atașa la cererea de înregistrare înscrisurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și, după caz, lit. d).”

103. Articolul 132 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 132. — (1) Pentru înregistrarea mențiunilor privind transmiterea părților de interes/părților sociale prin moștenire legală sau testamentară, dacă în actul constitutiv s-a prevăzut clauza de continuare cu moștenitorii, se prezintă, în original, și, după caz:

— certificatul de moștenitor sau, după caz, hotărârea judecătorească definitivă care atestă această calitate și întinderea drepturilor moștenitorului; hotărârea asociaților/membrilor din care rezultă acordul de continuare cu moștenitorii;

— informațiile din cazierul fiscal, în original;

— copii certificate de parte de pe actele de identitate ale noilor asociați/acționari;

— declarația pe propria răspundere a succesorului privind îndeplinirea condițiilor legale pentru a deține calitatea de asociat, în original;

— dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.

(2) Pentru înregistrarea mențiunilor privind transmiterea părților de interes/părților sociale prin moștenire către persoane juridice se vor prezenta și înscrisurile care atestă calitatea de moștenitor, precum și informațiile din cazierul fiscal al reprezentanților, în original.”

104. După articolul 132 se introduce un nou articol, articolul 132¹, cu următorul cuprins:

„Art. 132¹. — Pentru înregistrarea mențiunilor privind transferul/preluarea părților de interes/părților sociale către persoane juridice se vor prezenta și înscrisurile care atestă calitatea de succesor în drepturi, precum și informațiile din cazierul fiscal al reprezentanților, în original.”

105. La articolul 134, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Transmiterea dreptului de proprietate asupra acțiunilor, cu excepția acțiunilor aparținând comanditaților din societățile în comandită pe acțiuni, nu se înregistrează în registrul comerțului. Dacă totuși se solicită înscrierea unor astfel de mențiuni, acestea se fac în baza extrasului din registrul acționarilor, certificat de administratorul societății sau de registru independent privat, care va conține structura completă a acționarilor persoane fizice și persoane juridice.”

106. La articolul 135, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

107. La articolul 136, alineatul (2), literele b) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„b) copia prospectului de emisiune întocmit în formă autentică, încuviințat de Autoritatea de Supraveghere Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în cazul societăților reglementate de legislația pieței de capital;

c) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte;”.

108. La articolul 136, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația majorării capitalului social prin ofertă publică primară sau pe bază de prospect de subscriere simplificat, la cerere se atașează, pe lângă înscrisurile prevăzute la alin. (2), și dovada notificării adresate de societate Autorității de Supraveghere Financiară cu privire la rezultatele ofertei publice.”

109. La articolul 137, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) raportul de evaluare întocmit de expertul desemnat de judecătorul delegat/directorul ORCT/persoana desemnată, pentru care s-a efectuat publicitatea, în condițiile legii, în original, după caz;

d) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

110. Articolul 138 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 138. — La cererea de înregistrare a mențiunii privind majorarea capitalului social prin încorporarea rezervelor/beneficiilor/primelor de emisiune se atașează actul modificator, în original, situațiile financiare și bilanța însoțitoare, după caz, precum și dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

111. Articolul 139 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 139. — La cererea de înregistrare a mențiunii privind majorarea capitalului social prin conversia unor creanțe certe, lichide și exigibile asupra societății în acțiuni se atașează actul modificator, în original, situațiile financiare și bilanța însoțitoare, după caz, precum și dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

112. Articolul 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 140. — La cererea de înregistrare a mențiunii privind majorarea capitalului social prin conversia obligațiunilor în acțiuni se atașează actul modificator, în original, precum și dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

113. Articolul 142 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 142. — După trecerea termenului de două luni de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, a hotărârii de reducere a capitalului social se formulează cererea de înregistrare a mențiunii privind reducerea capitalului social, care va avea atașate următoarele înscrisuri:

a) dovada efectuării publicității hotărârii de reducere a capitalului social, efectuată prin grija personalului ORCT, din oficiu;

b) avizul prealabil cu privire la reducerea capitalului social prevăzut de legi speciale, dacă este cazul, în original;

c) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

114. La articolul 143, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 143. — (1) La cererea de înregistrare a mențiunii privind schimbarea formei juridice se atașează următoarele înscrisuri:

a) actul modificator, încheiat în forma prevăzută de lege, în original;

b) actul constitutiv actualizat al societății, în forma corespunzătoare, în original.”

115. La articolul 144 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

116. Articolul 148 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 148. — (1) Cererea privind înregistrarea fuziunii/divizării va fi însoțită de:

a) dovada publicării proiectului de fuziune/divizare, efectuată prin grija personalului ORCT, din oficiu;

b) dovada depunerii proiectului de fuziune/divizare la toate ORCT unde sunt înregistrate persoanele juridice implicate, obținută prin grija personalului ORCT, din oficiu;

c) declarația privitoare la modalitatea de publicare a proiectului de fuziune sau de divizare (original), după caz;

d) hotărârile adunărilor generale ale fiecăreia dintre persoanele juridice implicate privind aprobarea fuziunii/divizării, în original;

e) actul constitutiv actualizat al societății absorbante/divizate parțial/beneficiare a unei părți din patrimoniul societății divizate sau actul constitutiv al societății/societăților rezultate în urma fuziunii/divizării totale, în original;

f) situația financiară de fuziune/divizare, în copie certificată de parte;

g) hotărârea judecătorească definitivă de respingere a opoziției, dacă este cazul, în copie legalizată sau, după caz, dovada plății datoriilor, dovada constituirii garanțiilor sau acordul încheiat cu creditorii privind plata datoriilor, dacă este cazul, în copie certificată olograf de către titular privind conformitatea cu originalul;

h) declarațiile noilor membri ai organelor de conducere și, după caz, de control, conform art. 69 alin. (1) lit. d), din care rezultă că îndeplinesc condițiile legale pentru deținerea acestor calități, în original, și informații din cazierul fiscal;

i) declarația-tip pe propria răspundere prevăzută de art. 69 alin. (1) lit. f), după caz, în original;

j) dovada autorizațiilor/avizelor eliberate de autoritățile competente ca o condiție prealabilă înregistrării în registrul comerțului, când emiterea unor astfel de autorizații/avize este prevăzută de lege, în copie certificată de parte;

k) dovada îndeplinirii procedurilor privind operațiunile de concentrare economică prevăzute de Legea concurenței nr. 21/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dacă este cazul;

l) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.

(2) În situația în care voința părților este ca fuziunea/divizarea să își producă efectele la o dată ulterioară adoptării hotărârii, hotărârea instanței judecătorești/rezoluția directorului ORCT/persoanei desemnate va fi menționată în registrul comerțului, iar fuziunea/divizarea va fi înregistrată la data stabilită de părți pentru producerea efectelor acesteia.”

117. După articolul 148 se introduce un nou articol, articolul 148¹, cu următorul cuprins:

„Art. 148¹. — Înregistrarea mențiunilor privind fuziunea/divizarea persoanei juridice va fi precedată de menționarea în

registru comerțului a proiectului de fuziune/divizare și publicarea acestuia în modalitățile prevăzute de lege.”

118. Articolul 149 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 149. — (1) Mențiunile având ca obiect înregistrarea în registrul comerțului a fuziunii/divizării pot fi depuse la oricare din ORCT de la sediile societăților participante.

(2) Odată cu înregistrarea fuziunii/divizării, ORCT procedează, după caz, la:

a) înmatricularea în registrul comerțului a societăților nou-constituite;

b) înscrierea în registrul comerțului a modificărilor intervenite în situația societăților care își continuă existența;

c) radierea din registrul comerțului a societăților care își încetează existența.”

119. Articolul 150 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 150. — (1) Hotărârea judecătorească prin care instanța a dispus înregistrarea fuziunii/divizării și, după caz, înmatricularea societății/societăților rezultate în urma fuziunii/divizării și radierea înmatriculării societății/societăților juridice care își încetează existența, precum și înregistrarea oricăror altor modificări, însoțită de dosarul în original al mențiunii, se comunică, de îndată, ORCT care a înaintat instanței cererea de înregistrare a fuziunii/divizării, însoțită de documentele prevăzute de lege.

(2) După primirea înscrisurilor prevăzute la alin. (1), ORCT unde sunt înregistrate societățile care își încetează existența sau unde urmează să fie înmatriculate societățile care iau ființă efectuează înregistrările corespunzătoare, emit certificatul/certificatele de înregistrare și certificatele constatatoare care atestă înregistrarea declarațiilor pe propria răspundere privind autorizarea funcționării ori, după caz, certificatul de înscriere mențiuni/radiere.

(3) În funcție de opțiunea solicitantului, documentele prevăzute la alin. (2) vor fi eliberate de ORCT menționat în cererea de înregistrare.

(4) În cazul în care solicitantul optează pentru eliberarea prin poștă, cererea va fi însoțită de dovada plății tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

120. La articolul 152, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 152. — (1) Înregistrarea constatării dizolvării de drept a societății se efectuează, la cerere sau din oficiu, în temeiul unei hotărâri judecătorești definitive.”

121. La articolul 153, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru înregistrarea mențiunii privind dizolvarea, cererea va fi însoțită de următoarele înscrisuri:

a) dovada publicării hotărârii adunării generale a asociațiilor/acționarilor, efectuată prin grija personalului ORCT, din oficiu;

b) în cazul în care solicitantul optează pentru eliberarea prin poștă, cererea va fi însoțită de dovada plății tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

122. Articolul 154 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 154. — (1) Înregistrarea mențiunii privind dizolvarea judiciară a societății se efectuează în temeiul unei hotărâri judecătorești.

(2) Hotărârea tribunalului prin care s-a pronunțat dizolvarea se comunică societății, oficiului registrului comerțului pentru înregistrarea mențiunii de dizolvare în registrul comerțului, Ministerului Finanțelor Publice — Agenția Națională de

Administrare Fiscală — administrația județeană a finanțelor publice/administrația finanțelor publice a sectorului, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, pe pagina de internet a ONRC sau pe portalul de servicii on-line al acestuia.”

123. Articolul 155 se abrogă.

124. Articolul 156 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 156. — (1) Dacă persoana juridică a fost dizolvată prin hotărârea membrilor săi, la cererea de înregistrare a mențiunii lichidării se atașează actul de numire a lichidatorului, specimenul de semnătură al acestuia. Concomitent cu depunerea specimenului de semnătură a lichidatorului se efectuează mențiunea încetării mandatului membrilor organelor de administrare și/sau de conducere ale persoanei juridice.

(2) În cazul societății prevăzute de lege și al grupurilor de interes economic ai căror asociați/membri au hotărât odată cu dizolvarea și modul de lichidare a persoanei juridice, fără numirea unui lichidator, la cererea de înregistrare a mențiunilor dizolvării și lichidării se atașează următoarele înscrisuri:

a) hotărârea asociațiilor/membrilor privind dizolvarea și modul de lichidare a societății/grupului, respectiv modul în care activele rămase după plata creditorilor vor fi împărțite între asociați/membri, în original;

b) dovada acordului creditorilor privind stingerea pasivului sau regularizarea lui, în original;

c) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

125. La titlul II capitolul III, denumirea secțiunii a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 3-a

Mențiuni privind alte modificări ale actelor constitutive și ale activității profesioniștilor”

126. Articolul 157 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 157. — (1) Pentru înregistrarea în registrul comerțului a înființării unui sediu secundar, solicitantul atașează la cererea de înregistrare hotărârea adunării generale sau, după caz, decizia organului de administrare și/sau de conducere care are această competență, document care atestă drepturile de folosință asupra spațiului cu destinație de sediu secundar, în condițiile prevăzute de art. 69 alin. (1) lit. b), declarația-tip prevăzută la art. 69 alin. (1) lit. f), în original.

(2) În cazul în care solicitantul optează pentru eliberarea prin poștă/curier, cererea va fi însoțită de dovada plății tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

127. Articolul 158 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 158. — Pentru înregistrarea în registrul comerțului a desființării unui sediu secundar, solicitantul atașează la cererea de înregistrare hotărârea adunării generale sau decizia organului de administrare și/sau de conducere care are această competență și, după caz, dovada privind plata tarifului legal de publicitate și/sau a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

128. Articolul 159 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 159. — (1) Întreruperea temporară a activității unei societăți nu poate depăși 3 ani de la data înscrierii mențiunii în registrul comerțului și înștiințării organelor fiscale.

(2) La cererea pentru înregistrarea mențiunii se atașează hotărârea adunării generale sau, după caz, decizia asociatului unic, declarația-tip pe propria răspundere din care să rezulte că

persoana juridică nu desfășoară la sediul social sau la sediile secundare ori în afara acestora activitățile declarate o perioadă de maximum 3 ani și dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

129. Articolul 160 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 160. — (1) Reluarea activității unei societăți a cărei activitate a fost întreruptă temporar se înregistrează în registrul comerțului.

(2) La cererea pentru înregistrarea mențiunii se atașează hotărârea adunării generale sau, după caz, decizia asociatului unic de reluare a activității, declarația-tip pe propria răspundere privind autorizarea funcționării, în original, și dovada privind plata tarifului legal de publicitate și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

130. La articolul 161 alineatul (1), literele e)—g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„e) informațiile din cazierul fiscal al reprezentanților legali sau desemnați, obținute de către ORCT, din oficiu, de la ANAF;

f) după caz, dovada acceptării exprese a mandatului, în cazul administratorilor sau, după caz, al membrilor directoratului, în original;

g) dovada privind plata tarifului legal de publicitate și/sau a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.”

131. La articolul 161, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care un membru al organelor de administrare și/sau de conducere ori de control este o persoană juridică, la cererea de înregistrare se atașează, pe lângă înscrisurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și d)—f), și următoarele:

a) pentru persoana juridică română, informații privind datele de identificare, reprezentanții legali și starea firmei, obținute prin grija personalului ORCT, din oficiu; în cazul persoanelor juridice nerezidente se va atașa și extrasul de registru/certificatul emis de registrul în care sunt înmatriculați, în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat, în original;

b) actul persoanei juridice de desemnare a reprezentantului său, în original;

c) copie certificată de parte de pe actul de identitate al persoanei fizice reprezentant al persoanei juridice și specimenul său de semnătură, în original.”

132. La articolul 161, alineatul (5) se abrogă.

133. Articolul 162 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 162. — Cererea de înregistrare a modificării datelor de identificare a membrilor organelor de administrare și/sau de conducere și de control ori a reprezentanților persoanelor juridice care îndeplinesc această calitate va fi însoțită de copia actului de identitate sau, după caz, pentru persoana juridică română, de un extras conținând informații privind datele de identificare, reprezentanții legali și starea firmei, obținute prin grija personalului ORCT, din oficiu; în cazul persoanelor juridice nerezidente se va depune și extrasul de registru/certificatul emis de registrul în care sunt înmatriculați, în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat.”

134. Articolul 163 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 163. — Societățile pe acțiuni, societățile în comandită pe acțiuni, societățile cu răspundere limitată — persoane juridice române — sau societățile europene cu sediul social în România pot fuziona cu societăți care au sediul social sau, după caz, administrația centrală ori sediul principal în alte state membre

ale Uniunii Europene sau în state aparținând Spațiului Economic European.”

135. La articolul 164 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în prima etapă, se depune «Cererea de depunere și menționare acte», însoțită de proiectul comun de fuziune, la ORCT unde este înmatriculată societatea absorbantă, în vederea vizării proiectului de către directorul ORCT/persoana desemnată și publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societății care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, în original. În cazul în care între societățile absorbite se află una/mai multe societăți — persoane juridice române și/sau societăți europene cu sediul social în România, proiectul comun de fuziune se va depune și la ORCT unde sunt înmatriculate aceste societăți. Proiectul comun de fuziune va cuprinde cel puțin elementele prevăzute la art. 251⁵ alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și va fi însoțit de proiectul actului modificator al actului constitutiv al societății absorbante, potrivit dispozițiilor art. 251⁵ alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Proiectul comun de fuziune se depune spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societății care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, la ORCT unde este înmatriculată societatea absorbantă sau, după caz, la ORCT unde sunt înmatriculate societățile absorbite, la alegerea solicitantului. Proiectul comun de fuziune, vizat de directorul ORCT/persoana desemnată, se comunică spre publicare în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societății care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, integral sau în extras, potrivit dispoziției directorului ORCT/persoanei desemnate sau cererii părților. În cazul în care proiectul comun de fuziune se publică în extras, acesta trebuie să cuprindă cel puțin mențiunile prevăzute de art. 251⁶ alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care se solicită publicarea în extras a proiectului, se va depune și acesta, în original, spre a fi vizat de directorul ORCT/persoana desemnată. Cererile de numire a expertului/expertiilor în vederea examinării proiectului comun de fuziune se depun la ORCT unde sunt înmatriculate societățile participante la fuziune. Cererea comună a societăților participante la fuziune de numire a expertului/expertiilor se depune la ORCT unde este înmatriculată societatea absorbantă sau, după caz, la ORCT unde sunt înmatriculate societățile absorbite, la alegerea solicitantului. Cererea de numire a expertului/expertiilor se depune fie odată cu cererea de depunere/menționare a proiectului comun de fuziune, fie ulterior depunerii acesteia, cu respectarea termenelor legale. În situația în care societățile participante la fuziune decid renunțarea la examinarea proiectului de fuziune și la întocmirea raportului experților, se vor depune hotărârile adunărilor generale de renunțare, fie odată cu depunerea proiectului de fuziune, fie ulterior depunerii acestuia.”

136. La articolul 164 alineatul (1) litera b), liniuța a doua și a patra se abrogă.

137. La articolul 164, alineatele (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Înregistrarea fuziunii, a altor modificări ale actului constitutiv al societății absorbante, precum și a radierii din registrul comerțului a societăților, persoane juridice române, care își încetează existența se solicită prin aceeași cerere și va fi autorizată prin hotărâre a instanței judecătorești.

(4) În baza hotărârii instanței judecătorești prin care s-a dispus înregistrarea fuziunii, radierea înmatriculării societăților care își încetează existența, precum și orice alte modificări, ORCT unde sunt înmatriculate societatea absorbantă, respectiv societățile care își încetează existența vor efectua înregistrările corespunzătoare.”

138. La articolul 165 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în prima etapă, societățile participante la fuziune, persoane juridice române, vor depune «Cererea de depunere și menționare acte», însoțită de proiectul comun de fuziune, la ORCT unde sunt înmatriculate în vederea vizării proiectului de către directorul ORCT/persoana desemnată și publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societății care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, în original. Cererea de numire a expertului/expertilor se depune fie odată cu cererea de depunere/menționare a proiectului comun de fuziune, fie ulterior depunerii acesteia, cu respectarea termenelor legale. În situația în care societățile participante la fuziune decid renunțarea la examinarea proiectului de fuziune și la întocmirea raportului experților, se vor depune hotărârile adunărilor generale de renunțare, fie odată cu depunerea proiectului de fuziune, fie ulterior depunerii acesteia. Dacă societatea absorbantă deține 90% sau mai mult din capitalul social al societății/societăților absorbite, dar nu totalitatea acestuia, societatea participantă la fuziune, persoană juridică română, nu are obligația de a solicita efectuarea raportului experților, cu excepția cazului în care legislația statului membru a cărui naționalitate o deține societatea absorbantă prevede această obligație;”

139. La articolul 165 alineatul (1) litera b), liniuțele a doua și a patra se abrogă.

140. La articolul 165, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin hotărârea instanței judecătorești se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, iar aceasta va fi comunicată societății.”

141. La articolul 165, alineatul (3) se abrogă.

142. La articolul 166 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în prima etapă se depune «Cererea de depunere și menționare acte», însoțită de proiectul comun de fuziune, la ORCT unde este înmatriculată societatea persoană juridică română, în vederea vizării proiectului de către directorul ORCT/persoana desemnată și publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societății care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, în original. Proiectul comun de fuziune va cuprinde cel puțin elementele prevăzute la art. 251⁵ alin. (1) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și va fi însoțit de proiectul actului constitutiv al societății ce urmează a fi înființată, potrivit dispozițiilor art. 251⁵ alin. (2) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Proiectul comun de fuziune, vizat de directorul ORCT/persoana desemnată, se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societății care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, integral sau în extras, potrivit rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate sau cererii părților. În cazul în care proiectul comun de fuziune se publică în extras, acesta trebuie să cuprindă cel puțin mențiunile prevăzute la art. 251⁶ alin. (3) din Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare. În situația în care se solicită publicarea

în extras a proiectului, se va depune și acesta, în original, spre a fi vizat de directorul ORCT/persoana desemnată. Cererea de numire a expertului/expertilor se depune fie odată cu cererea de depunere/menționare a proiectului comun de fuziune, fie ulterior depunerii acesteia, cu respectarea termenelor legale. În situația în care societățile participante la fuziune decid renunțarea la examinarea proiectului de fuziune și la întocmirea raportului experților, se vor depune hotărârile adunărilor generale de renunțare, fie odată cu depunerea proiectului de fuziune, fie ulterior depunerii acesteia;”

143. La articolul 166 alineatul (1) litera b), liniuțele a patra, a noua și a zecea se modifică și vor avea următorul cuprins:

„— după caz, dovada plății datoriilor, dovada constituirii garanțiilor sau acordul încheiat cu creditorii privind plata datoriilor, dacă este cazul, în copie certificată de către titular privind conformitatea cu originalul și în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat;

.....
— dovada rezervării firmei și, după caz, a emblemei și, dacă este cazul, acordul pentru utilizarea denumirii, prevăzut la art. 39 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în original, în format letric sau transmis prin mijloace electronice; obligația de prezentare a dovezii rezervării firmei/emblemei este îndeplinită prin grija personalului ORCT, din oficiu, în cazurile în care solicitantul indică, în orice modalitate, numărul de înregistrare a acesteia;

— dovada sediului social al societății rezultate din fuziune, conform art. 69 alin. (1) lit. b);”

144. La articolul 166, alineatele (2), (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Înregistrarea fuziunii, înmatricularea societății nou-înființate, precum și radierea societăților care își încetează existența, persoane juridice române, se solicită prin aceeași cerere și sunt autorizate prin hotărârea instanței judecătorești.

(3) În baza hotărârii instanței judecătorești prin care s-a dispus înregistrarea fuziunii, înmatricularea persoanei juridice și radierea înmatriculării societății care își încetează existența, ORCT unde este înmatriculată societatea care își încetează existența, precum și ORCT de la sediul societății nou-înființate vor efectua înregistrările corespunzătoare.

.....
(6) Dacă societatea nou-înființată este o societate europeană, în termen de 30 de zile de la efectuarea publicității înmatriculării în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societății care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, ONRC va comunica Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, în vederea publicării, un anunț privind înmatricularea societății rezultate din fuziune, anunț ce va cuprinde informațiile prevăzute la art. 14 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 2.157/2001, respectiv denumirea societății, numărul de înmatriculare în registrul comerțului, data înmatriculării, numărul și data publicației în care a fost publicată hotărârea instanței judecătorești de înmatriculare a societății, sediul social și obiectul principal de activitate ale societății. În acest scop, ORCT unde este înmatriculată societatea europeană va transmite, în termen de 48 de ore de la efectuarea înregistrării, informațiile care vor fi cuprinse în anunțul către Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.”

145. La articolul 167 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în prima etapă, societățile participante la fuziune, persoane juridice române, vor depune proiectul comun de fuziune la ORCT unde sunt înmatriculate, în vederea vizării

proiectului de către directorul ORCT/persoana desemnată și publicării acestuia în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, sau, după caz, pe pagina de internet a societăților care participă la fuziune și pe pagina de internet a ONRC, în original, însoțit, după caz, de dovada achitării tarifului legal privind publicitatea și/sau de tariful poștal, în original sau în copie certificată de parte. Cererea de numire a expertului/expertilor se depune fie odată cu cererea de depunere/menționare a proiectului comun de fuziune, fie ulterior depunerii acesteia, cu respectarea termenelor legale. În situația în care societățile participante la fuziune decid renunțarea la examinarea proiectului de fuziune și la întocmirea raportului experților, se va depune hotărârea adunărilor generale de renunțare, fie odată cu depunerea proiectului de fuziune, fie ulterior depunerii acestuia;”.

146. La articolul 167 alineatul (1) litera b), liniuța a patra se abrogă.

147. La articolul 167, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prin hotărârea instanței judecătorești se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege, iar aceasta va fi comunicată societății.”

148. Articolul 170 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 170. — (1) Radierea din registrul comerțului a unei persoane fizice autorizate, întreprinderi individuale și familiale se efectuează la cererea persoanei interesate ori din oficiu, în baza rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate prin care se dispune radierea persoanei fizice autorizate, întreprinderii individuale sau familiale, ori, după caz, în baza unei hotărâri judecătorești definitive.

(2) Cererea de înregistrare având ca obiect radierea din registrul comerțului a persoanelor fizice autorizate, a întreprinderilor individuale și a întreprinderilor familiale va fi depusă la ORCT unde aceasta își are sediul profesional.

(3) În cazul radierii la cerere a întreprinderii familiale, cererea de radiere va avea atașat actul adițional la acordul de constituire, din care să rezulte că mai mult de jumătate dintre membrii întreprinderii cer încetarea acesteia, ori documentele din care să rezulte că mai mult de jumătate dintre membrii întreprinderii se retrag din întreprindere, după caz.

(4) În cazul decesului persoanei fizice autorizate sau al întreprinzătorului titular al întreprinderii individuale ori a mai mult de jumătate din membrii întreprinderii familiale, cererea de radiere va avea atașat(e) certificatul/certIFICATELE de deces în copie certificată de parte.

(5) Dispozițiile art. 72 se aplică în mod corespunzător.”

149. Articolul 171 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 171. — Cererea de radiere a unei persoane juridice, formulată de lichidator sau de persoana interesată, în situațiile în care legea îi conferă acest drept, va fi însoțită, după caz, de următoarele înscrisuri:

a) hotărârea judecătorească de închidere a procedurii insolvenței sau falimentului și de dispunere a radierii, dacă este cazul;

b) dovada publicării situației financiare de lichidare și repartizare a activelor, aprobată de asociați/membri, efectuată de către ORCT, din oficiu;

c) după caz, dovada privind plata tarifului poștal, în original sau în copie certificată.”

150. La articolul 172, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) La cererea de radiere se atașează următoarele înscrisuri:

a) dovada publicării hotărârii adunării generale a asociaților/membrilor privind dizolvarea, efectuată prin grija personalului ORCT, din oficiu;

b) dovada publicării situației financiare de lichidare aprobată de asociați/membri, efectuată prin grija personalului ORCT, dacă este cazul;

c) după caz, dovada privind plata tarifului poștal, în original sau în copie certificată.”

151. Articolele 173—176 se abrogă.

152. Articolul 177 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 177. — Sucursalele înființate de o persoană juridică română radiată se radiază din oficiu din registrul comerțului în care sunt înregistrate, în baza notificării extrasului conținând data radierii, transmis pe cale electronică de ORCT de la sediul persoanei juridice radiate conținând data radierii.”

153. Articolul 179 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 179. — (1) La cererea de radiere a înregistrării sucursalelor înființate de persoanele juridice rezidente sau nerezidente, conform hotărârilor organelor competente ale acestora, se atașează următoarele înscrisuri:

a) hotărârea organului competent, în original; dacă persoana juridică este nerezidentă, se va depune și în traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat, în original;

b) după caz, împuternicire pentru persoanele desemnate să îndeplinească formalitățile legale, în original.

(2) La cererea de radiere a înmatriculării sucursalelor înființate de regiile autonome se atașează înscrisul prevăzut la alin. (1) lit. b) și hotărârea organului competent potrivit regulamentului de organizare și funcționare, avizată/aprobată, după caz, de autoritatea stabilită prin actul organic.

(3) Înregistrarea mențiunii de radiere a sucursalelor se efectuează din oficiu de ORCT de la sediul persoanei juridice care le-a înființat, în baza notificării extrasului de registru conținând data radierii, transmis pe cale electronică de ORCT de la sediul sucursalei.”

154. Articolul 180 se abrogă.

155. Articolul 181 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 181. — (1) Radierea unei înmatriculări sau mențiuni din registrul comerțului dispusă de instanțele judecătorești, în conformitate cu dispozițiile art. 25 din Legea nr. 26/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează din oficiu, în baza hotărârii judecătorești definitive comunicate de instanța judecătorească.

(2) Orice persoană interesată poate solicita efectuarea mențiunii de radiere, în acest caz la cererea de înregistrare urmând a se atașa hotărârea judecătorească definitivă, în copie legalizată, dovada achitării tarifului legal privind publicitatea și, după caz, a tarifului poștal, în original sau în copie certificată de parte.

(3) Hotărârea judecătorească definitivă se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, prin grija ORCT, pe cheltuiala părții care a introdus cererea.”

156. La articolul 184 alineatul (1), literele a), b) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) prospectul de emisiune de acțiuni, pentru constituirea prin subscripție publică a societăților pe acțiuni, inclusiv în vederea autorizării publicării acestuia de către directorul ORCT/persoana desemnată, precum și orice modificare a acestuia;

b) prospectul de emisiune de acțiuni pentru majorarea prin subscripție publică a capitalului social al societăților pe acțiuni, inclusiv în vederea autorizării publicării acestuia de către directorul ORCT/persoana desemnată, precum și orice modificare a acestuia;

.....

i) plângerea împotriva rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate;”

157. La articolul 184, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Persoanele interesate să depună spre menționare în registrul comerțului înscrisuri în privința cărora legea nu prevede obligativitatea efectuării publicității lor vor completa în acest sens cererea-tip și vor anexa înscrisurile respective.

(3) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. i), plângerea împotriva rezoluției directorului ORCT/persoanei desemnate se înaintează în termenul legal instanței competente, în original, la care se atașează în copie certificată de ORCT toate documentele care au stat la baza pronunțării rezoluției, după caz.”

158. Articolul 185 se abrogă.

159. Articolul 186 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 186. — Înregistrările din oficiu în registrul comerțului se efectuează în baza hotărârilor judecătorești comunicate de instanțele judecătorești sau a altor înscrisuri emise de autorități și instituții publice prevăzute de lege în exercitarea unor atribuții legale.”

160. Articolul 187 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 187. — Sunt supuse înregistrării din oficiu:

— notificările de interzicere a activității, transmise de autoritățile publice competente în domeniul autorizării funcționării, precum și cele transmise de alte instituții/autorități publice, în cazurile prevăzute de lege;

— notificarea extrasului transmis ORCT de la sediul principal privind înregistrarea sucursalelor, în situația în care acestea se află în alt județ, precum și modificările privind sediul sau denumirea sucursalei, obiectul de activitate al acesteia și persoana împuternicită/conducătorul acesteia;

— hotărârile judecătorești transmise de instanțe și pronunțate de acestea în soluționarea cererilor de înregistrare sau a altor cereri date de lege în competența acestora;

— hotărârile judecătorești pronunțate de instanțe în soluționarea plângerilor formulate împotriva rezoluțiilor directorului ORCT sau ale persoanei desemnate;

— hotărâri judecătorești transmise de instanțe și pronunțate de acestea în soluționarea cererilor de dizolvare judiciară/radiere formulate de ONRC în temeiul Legii nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, al Legii nr. 359/2004, cu modificările și completările ulterioare și al Legii nr. 314/2001, cu modificările și completările ulterioare, precum și a încheierilor de rectificare a acestora;

— hotărârile judecătorești de condamnare a profesionistului, persoană fizică sau juridică, administratorului sau cenzorului pentru fapte penale care îl fac nedemn sau incompatibil să exercite această activitate;

— hotărârile judecătorești de punere sub interdicție a profesionistului persoană fizică sau de instituire a curatelei acestuia, precum și hotărârea prin care se ridică aceste măsuri;

— hotărârile judecătorești privind modificarea judiciară a regimului matrimonial, acțiunea sau hotărârea în constatarea ori declararea nulității căsătoriei, acțiunea sau hotărârea de constatare ori declarare a nulității convenției matrimoniale, precum și acțiunea sau hotărârea de divorț pronunțate în cursul exercitării activității economice;

— măsurile preventive aplicate persoanei juridice, punerea în mișcare a acțiunii penale și trimiterea în judecată a persoanei juridice, pedepsele aplicate persoanei juridice, comunicate ONRC/ORCT în conformitate cu prevederile Codului de procedură penală;

— măsurile asigurătorii dispuse de instanțe/organele de cercetare penală sau de organele fiscale;

— rezoluțiile prin care directorul ORCT/persoana desemnată dispune efectuarea de înregistrări în registrele comerțului ținute de alt ORCT, precum și hotărârile instanțelor judecătorești prin care au constatat dizolvarea ori au dispus radierea unor persoane juridice, în condițiile legii;

— orice acte și fapte privind modificarea înregistrărilor efectuate în registrul comerțului, pentru care dispoziții legale sau prezentele norme metodologice nu prevăd înregistrare la cerere.”

161. Articolul 188 se abrogă.

162. Articolul 189 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 189. — (1) În registrul comerțului se menționează:

a) raportul administratorului judiciar sau, după caz, al lichidatorului judiciar asupra cauzelor și împrejurărilor care au dus la apariția insolvenței debitorului;

b) notificarea făcută de administratorul judiciar privind deschiderea procedurii insolvenței;

c) copia planului de reorganizare propus;

d) notificarea lichidatorului privind intrarea în faliment în procedura generală a insolvenței și în procedura simplificată a insolvenței;

e) hotărârea judecătorească definitivă de atragere a răspunderii patrimoniale a administratorului statutar;

f) depunerea la instanță și notificarea ofertei de concordat;

g) concordatul preventiv aprobat și omologat;

h) hotărârile judecătorești pronunțate în procedura insolvenței care sunt comunicate ORCT, potrivit legii;

i) alte acte emise de instanțele judecătorești, de administratorul judiciar/lichidatorul judiciar, în condițiile legii.

(2) Menționarea în registrul comerțului a actelor de procedură supuse formalităților de publicitate prin registrul comerțului, alături de publicitatea prin Buletinul procedurilor de insolvență, se efectuează din oficiu, ca urmare a publicării în Buletinul procedurilor de insolvență.

(3) Menționarea copiei planului de reorganizare propus se efectuează în baza cererii formulate de debitor, administratorul judiciar, un creditor sau de un împuternicit al acestora, după caz, planul fiind certificat de către persoana care l-a propus pentru identitate cu exemplarul depus la greșa instanței, în baza rezoluției directorului oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal.

(4) Menționarea în registrul comerțului a hotărârilor judecătorești pronunțate în procedura insolvenței, comunicate de către instanțele judecătorești, se efectuează din oficiu, în termen de 15 zile de la primirea acestora.”

163. Articolul 190 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 190. — (1) În registrul comerțului, în baza actelor menționate, se înregistrează următoarele mențiuni în legătură cu profesioniștii înregistrați în registrul comerțului supuși unei proceduri de concordat preventiv sau de insolvență:

a) deschiderea procedurii de insolvență;

b) intrarea în faliment;

c) ridicarea dreptului debitorului de a-și conduce activitatea;

d) atragerea răspunderii patrimoniale a administratorului statutar;

e) desemnarea administratorului judiciar și a lichidatorului judiciar, după caz;

f) desemnarea administratorului special;

g) înlocuirea administratorului/lichidatorului judiciar, după caz;

h) închiderea procedurii insolvenței;

i) radierea debitorului;

j) modificarea actelor constitutive ale debitorului persoană juridică la solicitarea administratorului judiciar, pe baza hotărârii judecătorești definitive de confirmare a planului de reorganizare;

k) depunerea ofertei de concordat;

l) omologarea concordatului preventiv;

m) alte mențiuni prevăzute de lege care se efectuează la debitorii înregistrați în registrul comerțului asupra cărora este incidentă procedura insolvenței.

(2) Înregistrarea în registrul comerțului a mențiunilor efectuate în baza hotărârilor definitive comunicate de către instanțele judecătorești se efectuează din oficiu, în termen de 15 zile de la primirea acestora.

(3) Înregistrarea mențiunilor referitoare la modificarea actelor constitutive ale persoanelor juridice care sunt supuse procedurii insolvenței se realizează conform procedurii specifice fiecărei modificări. Cererea va fi însoțită de avizul prealabil al administratorului judiciar/lichidatorului judiciar.

(4) Dacă modificarea actelor constitutive este cuprinsă în planul de reorganizare confirmat de judecătorul sindic, înregistrarea mențiunii în registrul comerțului va fi solicitată de administratorul judiciar pe baza hotărârii de confirmare a planului de reorganizare. Cererea va fi însoțită de hotărârea judecătorească definitivă de confirmare a planului de reorganizare și de o copie certificată a acestui plan.

(5) Înregistrarea mențiunii privind desemnarea administratorului special se efectuează conform dispozițiilor art. 161 și 162, care se aplică în mod corespunzător.

(6) Administratorul statutar va fi radiat din registrul comerțului odată cu înregistrarea ridicării dreptului de administrare al debitorului sau la înregistrarea administratorului special.

(7) Lichidatorul desemnat se înregistrează concomitent cu înregistrarea mențiunilor privind încetarea mandatului administratorilor statutari, administratorului judiciar, lichidatorilor numiți conform altor proceduri și oricărui altui conducător, după caz, în funcție de procedura de insolvență deschisă, indiferent de actul prin care au fost desemnați, cu excepția administratorului special, dacă a fost numit.

(8) Odată cu închiderea procedurii insolvenței/falimentului se efectuează și mențiunile privind încetarea mandatului administratorului judiciar sau al lichidatorului ori, după caz, reluarea dreptului de administrare al debitorului.”

164. Articolul 191 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 191. — (1) Deschiderea și închiderea procedurii insolvenței persoanei juridice se înregistrează și în registrul comerțului în care este înregistrată sucursala sau alt sediu secundar, din oficiu.

(2) Sucursala sau alt sediu secund se radiază din oficiu sau la cerere, în baza hotărârii judecătorești prin care s-a dispus radierea debitorului.”

165. Articolul 192 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 192. — Toate mențiunile efectuate la debitorii înregistrați în registrul comerțului asupra cărora este incidentă procedura insolvenței se efectuează cu indicarea emitentului, a instanței judecătorești care aplică procedura insolvenței, a numărului și datei actului de procedură și a numărului dosarului de la instanță.”

166. Articolul 193 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 193. — Orice alte mențiuni care se efectuează la debitorii înregistrați în registrul comerțului asupra cărora este incidentă procedura insolvenței se înregistrează în registrul comerțului cu respectarea corespunzătoare a dispozițiilor prezentei secțiuni.”

167. La titlul II, denumirea capitolului VIII se modifică și va avea următorul cuprins:

„CAPITOLUL VIII

Procedura îndreptării erorilor materiale și a erorilor de operare din registrul comerțului computerizat și de refacere a înscrisurilor din dosarele profesioniștilor înregistrați în registrul comerțului, dispărute ori distruse”

168. Articolul 194 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 194. — Erorile sau omisiunile cu privire la datele înregistrate în registrul comerțului, precum și erorile materiale existente în încheierile judecătorului-delegat sau în rezoluțiile directorului ORCT/persoanei desemnate se îndreaptă din oficiu sau la cerere.”

169. La articolul 195, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 195. — (1) Îndreptarea erorilor cuprinse în rezoluțiile directorului ORCT/persoanei desemnate se poate face la cerere sau din oficiu.

.....
(4) În cazul îndreptărilor din oficiu, un exemplar al rezoluției de rectificare pronunțate de directorul ORCT/persoana desemnată va fi comunicat profesionistului înregistrat în registrul comerțului.”

170. La articolul 195, alineatul (3) se abrogă.

171. Articolul 196 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 196. — Îndreptarea erorilor din registrul comerțului computerizat care nu implică editarea unor documente rectificative se operează în baza unei note interne aprobate prin rezoluție de directorul ORCT.”

172. La articolul 197, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 197. — (1) În cazul constatării de erori materiale în cuprinsul cererilor de înregistrare ori al actelor depuse la ORCT, după efectuarea înregistrărilor dispuse de directorul ORCT/persoana desemnată se va proceda după cum urmează:

a) ORCT înștiințează în scris profesionistul în vederea rectificării actului respectiv, indicând actul care trebuie rectificat, datele care vor fi rectificate și data până la care urmează a se efectua această operațiune, la cerere;

b) persoana interesată va solicita îndreptarea erorilor materiale, completând corespunzător formularul «Cerere de îndreptare a erorilor materiale», la care anexează actul rectificat, în original.”

173. La articolul 198, literele a) și c) se abrogă.

174. Articolul 201 se abrogă.

175. La titlul III, denumirea se modifică și va avea următorul cuprins:

„TITLUL III

Eliberarea certificatelor constatatoare, a extraselor de registru, a informațiilor din registrul comerțului computerizat, a copiilor/copiilor certificate ale înscrisurilor existente în dosarele persoanelor înregistrate și a duplicatelor”

176. La articolul 202 alineatul (1), literele f), g) și i) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) copii/copii certificate de pe înregistrările efectuate în registru și de pe actele prezentate în acest scop, precum și de pe înscrisurile care atestă înregistrarea în registrul comerțului sau în baza cărora au fost efectuate înregistrări în registrul comerțului;

g) informații despre datele înregistrate în registrul comerțului, inclusiv rapoarte privind istoricul înregistrărilor efectuate, după instituirea obligației legale de înregistrare în registrul comerțului computerizat;

.....

i) copii ale Buletinului procedurilor de insolvență, copii certificate ale actelor de procedură publicate, informații din Buletinul procedurilor de insolvență, certificat constatator — dacă un act de procedură este sau nu este înregistrat și publicat în Buletinul procedurilor de insolvență/raport istoric despre un debitor.”

177. La articolul 202, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Cererile pentru eliberarea înscrisurilor prevăzute la alin. (1) se depun personal, se transmit prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire cu valoare declarată ori prin mijloace electronice la ORCT în a cărui rază teritorială își are sediul social persoana înregistrată. Cererile pentru eliberarea înscrisurilor prevăzute la alin. (1) lit. a), b), d), f), g) și i) pot fi depuse și la ONRC.

(4) Informațiile și copiile/copiile certificate pot fi furnizate electronic și prin serviciile electronice ale ONRC.”

178. La articolul 203, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 203. — (1) Eliberarea înscrisurilor prevăzute la art. 202 alin. (1) se efectuează de către ORCT la care a fost depusă cererea respectivă sau, după caz, de ONRC, cu condiția prezentării dovezii achitării tarifului și, după caz, a tarifelor poștale corespunzătoare. Înscrisurile respective se eliberează, conform opțiunii solicitantului, acestuia personal sau se transmit prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire cu valoare declarată ori prin poșta electronică, având încorporată, atașată sau logic asociată semnătura electronică calificată.

(2) Eliberarea înscrisurilor menționate la art. 202 alin. (1) se va efectua cu respectarea prevederilor Regulamentului (UE) 2016/679 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE.”

179. Articolul 204 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 204. — La cererea persoanelor juridice române participante la constituirea prin fuziune a unei societăți europene, respectiv a unei societăți cooperative europene sau în cazul transferului sediului unei societăți europene, respectiv al unei societăți cooperative europene din România în alt stat membru, ORCT, pe baza rezoluției prin care directorul ORCT/persoana desemnată dispune în acest sens, eliberează

un certificat constatator care atestă încheierea actelor și îndeplinirea formalităților prealabile acestor operațiuni.”

180. La articolul 207, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Cererile de înregistrare și documentele anexate acestora ale persoanelor care au beneficiat, la cerere, de servicii de asistență în condițiile prezentelor norme metodologice se depun la oficiile registrului comerțului prin grija compartimentelor de asistență care au prestat aceste servicii.”

181. Articolul 208 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 208. — Dispozițiile art. 206 și 207 se aplică corespunzător și cererilor primite și soluționate prin folosirea căilor de transmitere electronice, fiecare document având atașată, încorporată sau logic asociată o semnătură electronică calificată.”

182. Articolul 209 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 209. — (1) Directorul general al ONRC emite proceduri de lucru și/sau instrucțiuni în aplicarea prezentelor norme metodologice.

(2) Procedurile de lucru și instrucțiunile prevăzute la alin. (1) se publică pe pagina de intranet a ONRC.”

Art. II. — În condițiile dispozițiilor art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 116/2009 pentru instituirea unor măsuri privind activitatea de înregistrare în registrul comerțului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 84/2010, cu modificările ulterioare, soluționarea cererilor de înregistrare în registrul comerțului și, după caz, a altor cereri aflate în competența de soluționare a judecătorului delegat se realizează, până la reglementarea activității de înregistrare în registrul comerțului efectuate de registratori, de către directorul oficiului registrului comerțului de pe lângă tribunal și/sau persoana ori persoanele desemnată(e) de către directorul general al Oficiului Național al Registrului Comerțului.”

Art. III. — Oficiul Național al Registrului Comerțului și oficiile registrului comerțului de pe lângă tribunale vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. IV. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. V. — Prezentul ordin intră în vigoare în termen de 5 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul justiției,
Marian Cătălin Predoiu

București, 26 noiembrie 2020.
Nr. 6.974/C.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

